

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

2 2018
ročník XIV.

Lipa 8. VII
100 lip
VYSAZENÉ 100 VÍTČI
VINOU REPUBLIKY
LANŽHOT 8. A 2018 110 km
Přemyslovský

Sázení pamětní lípy a beseda s cestovatelem a spisovatelem Markem Šalandou foto: Kateřina Paulíková

foto na titulní straně: Kateřina Paulíková

OBSAH

Slovo starosty	4	Malá jazyková poradna	34
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva...8		Děkuji.....	35
Společenská kronika	9	Po roce opět v Americe	37
Nejbližší kulturní akce.....	10	Český rozhlas Brno v Lanžhotě.....	39
Muzeum a tradice v Lanžhotě.....	10	Zájezd do Říma.....	40
Nové nařízení o ochraně osob. údajů.....	12	Mistrovství světa FMBB 2018.....	42
Vydařená pouť	13	Zhodnocení basketbalové sezóny	43
Okénko Regionu Podluží.....	15	Záchranáři lužních lesů.....	44
Okénko školky.....	17	Tenisté začali sezónu v novém	47
Univerzita třetího věku v knihovně.....	20	Kuželkáři ukončili sezónu.....	47
Okénko školy	22	Odloženým textem pomáháte řešit krizi...48	
Soutěž Literary Award	26	Florbalový oddíl	49
Kovář a podkovář	27	Skautské jaro	51
Dobrý člověk.....	28	Co bude dál s vodou?.....	52
Duby a jizvy	29	Činy místo slov	56
Krize lanžhotských tradic?.....	30	Lež není názor	56
Vymírání.....	32	Prázdniny v knihovně.....	58

Omluva dotčeným osobám

Vydání zpravodaje 2/2018 probíhalo za neobvyklých podmínek. Uzávěrka pro podání článků byla stanovena na 17. 5. 2018. Tím, že účinnost nového evropského nařízení o ochraně osobních údajů nastala dne 25. 5. 2018, proběhlo vydání zpravodaje již za účinnosti tohoto nařízení.

Pokud byly zveřejněny nějaké osobní údaje mimo podmínky stanovené no-

vým nařízením, tedy bez souhlasu dotčených osob, tímto se jim velice omlouváme. V příštím čísle zpravodaje bude již vše v pořádku a budou otištěny pouze ty články, u kterých město obdrží písemné souhlasy osob uvedených v textu či na fotografiích. Děkujeme za pochopení a za toleranci při používání, i pro nás, nových pravidel.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, vždycky mám velkou radost, když se věci pohnou tím správným směrem. Díky naší iniciativě se nám podařilo dosáhnout dohody o spolupráci s městem Břeclav a obcí Kostice na vybudování **cyklostezky z Lanžhota do Břeclavi**. Tato dohoda byla stvržena podpisem memoranda představiteli všech tří obcí. Kromě koordinace přípravy, vytvoření studie a projektové dokumentace spojíme síly při jednání s Jihomoravským krajem, jako vlastníkem komunikace, o vytvoření nové bezpečné křižovatky u Kostické váhy a cyklolávky přes železniční trať u nadjezdu. Uzavřením dohody se přiblížila realizace bezpečné komunikace z Lanžhota do Břeclavi, kterou uvítají nejenom místní, ale i všichni cyklisté, kteří k nám zavítají.

Jak tomu v poslední době už bývá, ze zimy jsme se přehouppli rovnou do letního počasí. A tak typické jarní počasí s vydatnými dešti se opět nedostavilo. Radost nám to sice nepřineslo, ale letos tento stav trochu paradoxně pomohl rybářům v jejich snaze připravit **rybník Kout** na

plánované **stavební úpravy na zpevnění loviště a kádiště** v rohu u rybářské chaty. Zároveň proběhne i čištění loviště od nánosů bahna.

Této akci předcházela nutná příprava, která spočívala ve vypracování projektové dokumentace stavby a nacenění výše investice. Po schválení záměru jsme museli ještě čekat na vyřízení nutné administrace a schválení dotčenými orgány (stavební úřad, odbor životního prostředí atd.). Navíc bylo třeba vyřešit některé technické problémy během prací s ohledem na aktuální podmínky. Kromě velkého usnadnění těžké práce rybářů při výlovech dojde i ke zvětšení retenčních vlastností rybníka, které bude mít i kladný vliv na jeho bezprostřední okolí.

V souvislosti s rybníkem Kout mám zároveň i optimističtější zprávy. Na základě několika pracovních jednání, které proběhly v loňském roce se zástupci z Povodí, s rybáři i s projektanty vodních staveb, hledáme možnosti, jak obnovit přirozenou funkci rybníka. Možnosti **zprůtočnění rybníka Kout** jsme loni v listopadu projednávali i v Praze na Úřadě vlády. A tento záměr jsme za-

nesli i do krajinného plánu a zařadili jako jednu z priorit v rámci komplexních pozemkových úprav. Návrh byl ostatně prezentován i na veřejné besedě v listopadu 2017. Rýsuje se tak zcela reálná možnost obnovení funkce rybníka v klasickém režimu s možností napouštění i vypouštění.

Spolu s obyvateli lokality Kout II netrpělivě čekáme na stavební povolení připravované úpravy místa pro **parkování** v lokalitě Kout. Podobně je tomu i v případě podané žádosti na stavbu **chodníku** v ulici Nová. Jsme připraveni zahájit tyto stavby hned, jak to bude možné.

Z probíhajících investičních akcí je nejvíce na očích **přístavba mateřské školky**, jejíž součástí je mimo jiné i nová jídelna pro děti. Jsem rád, že se tuto akci podařilo rozjet, neboť stará jídelna už nevyhovovala novým hygienickým normám. Navíc se zvýší kapacita školky o další potřebná místa pro lanžhotské děti. Jsem rád, že většina řidičů si již zvykla a respektuje nutné dočasné úpravy dopravy kolem staveniště, jejichž smyslem je hlavně bezpečnost při udržení plynulosti provozu.

Návštěvníci místního hřbitova mohou sledovat **stavbu nové márnice a technického zázemí** – místa na kontejnery a zdroj vody pro zalévání. Opravy se očeká i hlavní vstupní portál na hřbitov. Po

velmi úspěšné realizaci spodní kovové brány a branky jsme se opět domluvili s mladým uměleckým kovářem z Lanžhota, panem Petrem Uhrem. Dle vlastního návrhu pracuje na výrobě i té horní, která bude respektovat původní styl.

Podařilo se nám dokončit **převod** koupené **nemovitosti** vedle Společenského domu. Díky tomu město získalo další možnosti uskladnění materiálu a komunál-

ní techniky, a to na výhodném strategickém místě uprostřed města.

V souvislosti s navracením sakrální památky – **sochy sv. Jana Nepomuckého** – do krajiny se po jejím restaurování upravuje i její bezprostřední okolí. Přál bych si, aby tak vznikl další hezký koutek u Lanžhota, který by se mohl stát zajímavým cílem krátkých vycházek.

Na jaře proběhlo **několik besed** s obyvateli některých ulic, na kterých jsme společně hledali nové řešení dopravní

situace v těchto lokalitách. Máme za to, že místní by měli mít při tomto rozhodování hlavní slovo. Na základě těchto jednání jsme nechali zpracovat příslušnou dokumentaci, a tu jsme pak předložili ke schválení odboru dopravy a následně dopravnímu inspektorátu PČR. V tuto chvíli máme již většinu projektů připravenou k realizaci a v nejbližší době dojde i k viditelným změnám. Chtěl bych ještě ubezpečit, že v dalších úpravách ke zlepšení dopravy a v rozšiřování počtu parkovacích míst budeme i nadále pokračovat.

Před dokončením je i obnova a **aktualizace nového informačního systému** v ulicích Lanžhota. Kromě obnovy starých cedulek s názvy ulic i orientačních cílů přibudou i zcela nové, odpovídající aktuální situaci.

Dobrou zprávou je, že po realizaci první etapy **výměny veřejného osvětlení** jsme uspěli se žádostí o dotaci na druhou etapu. Do konce roku chceme vyměnit většinu světel v ulicích Lanžhota. Věřím, že to místní ocení, protože se zlepšením viditelnosti díky moderním technologiím dojde i k výrazné úspoře v platbách za spotřebovanou elektřinu.

Na jaře jsme nechali vysadit **několik dalších stromů a keřů** v ulicích Lanžhota. Rád bych v této souvislosti poděkoval všem, kdo s údržbou veřejné zeleně pomáhají a nečekají, až přijde řada na úpravu bezprostředního okolí jejich domovů. Kromě údržby zeleně v obci mají totiž naši techničtí pracovníci i mnoho dalších úkolů, které je třeba zvládnout. Práce po městě přibývá a počet pracovníků přidělených z úřadu práce naopak klesá. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli pořídit novou komunální techniku. Do výbavy

byl pořízen nosič kontejnerů za traktor a zcela nově i velké sekací rameno, díky němuž bychom měli být soběstační při údržbě velkých zelených ploch, pásů podél cest i svahů a příkop.

V březnu proběhl řádný **konkurs na novou ředitelku mateřské školy**. Komise složená ze zástupců Jihomoravského kraje, České školní inspekce, ředitelů i učitelů vybrala z několika uchazečů novou ředitelku, kterou rada města následně jmenovala do funkce. Jejím prvním velkým úkolem je zajištění provozu školky během přístavby, což není zrovna jednoduchou záležitostí. V této souvislosti bych chtěl poprosit rodiče malých školáků během probíhajících stavebních prací o pochopení a toleranci. Vedení i zaměstnanci mateřské školy to v těchto náročných podmínkách opravdu nemají lehké.

Kromě investičních akcí proběhlo na jaře také **několik sportovních, společenských i kulturních akcí**, které pořádalo město.

Po úspěšné loňské akci „Oblečme děti do krojů“ jsme ji zopakovali i na letošní velikonoční zábavě v Podlužanu. Plný taneční parket nám dává naději, že to se vztahem ke kroji u té nejmladší generace není tak zlé. Sportovci, zejména běžci, všech věkových kategorií se i letos dočkali **Běhu městem**. Těší mne, že tato již tradiční jarní akce inspiruje mnohé k pravidelnému sportování. Pro některé další se tím impulsem mohlo stát jarní **Otvírání sezony na Sokolském**. Pro velký úspěch jsme znovu oslovili In-line školu Lenky Buchárové, jejíž členové si připravili kromě exhibičních vystoupení i soutěže pro děti a diskotéku na bruslích.

Navíc, komu chyběla výstroj, mohl si ji zde i zdarma zapůjčit.

Letošní novinkou na stadionu bylo slavnostní otevření zbrusu nového **workoutového hřiště** v zadní části areálu. Jedná se o sportovní zařízení určené k posilování na čerstvém vzduchu, při kterém se využívá vlastní váha cvičence. Jak se ukázalo, největší zájem o tento druh posilování projevila dorostenská mládež. Důležité je to, že toto zařízení nabízí nejen mládeži zdravou alternativu trávení volného času.

Po mnoha letech od zavedení vysílání informačního kanálu místní kabelové televize se podařilo rozjet **vysílání druhého kanálu**, který bude sloužit k přenosu fotogalerií, videa, dokumentů a prezentací. Na tomto druhém našem vlastním kanálu tak bude možnost sledovat dokumenty z našich akcí ze současnosti i historie Lanžhota. Pokud nám to dovolí licenční podmínky, budeme moci vysílat pořady i z jiných zdrojů. Věřím, že tato novinka si najde své diváky.

Z kulturních akcí bych rád připomenul mimo jiné i proběhlé **divadelní předsta-**

vení hostujícího souboru z Dolních Bojanovic. V této souvislosti bych chtěl poděkovat kulturní komisi města Lanžhot za práci na přípravě a realizaci kulturních akcí. Že to děvčata baví, bylo vidět například i na akci Muzeum a tradice, kde se velmi aktivně zapojily do pečení, vyšívání i všeho dalšího, co zde bylo možno vidět. Je samotné ovšem nejvíce potěší, když je na pořádaných akcích podpoří svou přítomností a zájmem co nejvíce diváků a účastníků. Kulturní komise pro nás připravila i další akce, na které se můžete těšit v létě.

V přípravě jsou i nastávající podzimní oslavy vztažující se k letošnímu stému výročí Československé republiky. V rámci těchto akcí se již koncem dubna v sále Podlužanu konala veřejná nahrávka Českého rozhlasu Brno s pěším cestovatelem Markem Šalandou, který v Lanžhotě slavnostně zakončil svou pouť od severu k jihu podél česko-slovenských hranic.

Při té příležitosti byla zasazena v parku u Masarykovy základní školy lípa z projektu Jihomoravského kraje „**Sto let - sto lip**“. Jak jsem již prohlásil při tomto slavnostním aktu, přeji tomuto stromu, aby rostl a sílil do krásy po dobu dalších sta let. A to bych rád popřál i celému Lanžhotu!

Váš starosta

Výpis z usnesení ze 17. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 20. 3. 2018

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z17/18/3 program jednání:

1. Zahájení
2. Složení slibu nového člena zastupitelstva
3. Schválení programu
4. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
5. Zpráva o činnosti
6. Stanovení termínu poskytování odměny nového člena zastupitelstva
7. Plnění rozpočtu k 31. 12. 2017 a k 28. 2. 2018
8. Rozpočtové opatření č. 2/2018
9. Převod nemovitosti – koupě domu čp. 82 a pozemku parc. č. st. 359
10. Převod nemovitosti – prodej pozemků parc. č. PK 654/1 a KN 655/1
11. Dohoda o spolupráci na vybudování společných cyklistických tras
12. Změna stanov DSO Region Podluží
13. Schválení názvu nové ulice – Na Hvězdě
14. Poskytnutí finančního daru Římskokatolické farnosti v Lanžhotě
15. Parkování na zelených plochách
16. Diskuse
17. Závěr

Z17/18/4 ověřovatele zápisu pana Pavla Cipryse a Ing. Aleše Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z17/18/6 s účinností ode dne přijetí tohoto usnesení termín poskytování odměny pro nového neuvolněného člena zastupitelstva Mgr. Antonína Uhra ve výši, která byla stanovena usnesením č. Z2/14/7 ze dne 17. 12. 2014

BERE NA VĚDOMÍ:

Z17/18/7 plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 12. 2017 a plnění rozpočtu k 28. 2. 2018

SCHVALUJE:

Z17/18/8 rozpočtové opatření č. 2/2018

Z17/18/9 koupí nemovitostí domu čp. 82 na pozemku parc. č. st. 359 a pozemku parc. č. st. 359, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 953 m², k. ú Lanžhot od vlastníka xxx, prostřednictvím RE/MAX Delta 2, a to za kupní cenu 2.800.000 Kč. Současně pověřuje vedení města k právním úkonům vedoucím k uzavření kupní smlouvy.

ODKLÁDÁ:

Z17/18/10 žádost o odkoupení pozemků parc. č. PK 654/1 a KN 655/1

SCHVALUJE:

Z17/18/11 uzavření Dohody o spolupráci s městem Břeclav, obcí Kostice a městem Lanžhot, jejímž předmětem je vzájemná spolupráce partnerských obcí na přípravě a vybudování společných cyklistických tras vedoucích vedle silnice č. II/425 Rajhrad – Břeclav – Státní hranice, a to konkrétně v úseku z města Břeclavi do obce Kostice a do města Lanžhot

Z17/18/12 v předloženém znění návrh Dodatku č. 1 k zakladatelské smlouvě Regionu Podluží, obsahující nové úplné znění Stanov Regionu Podluží

Z17/18/13 název nové ulice Na Hvězdě, která se nachází u objektu bývalého rekreačního areálu Hvězda u Lanžhota

Z17/18/14 poskytnutí finančního daru Římskokatolické farnosti Lanžhot ve výši 24.400 Kč na opravu kostelních varhan a schvaluje uzavření darovací smlouvy

BERE NA VĚDOMÍ:

Z17/18/15 informaci o parkování na zelených plochách

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Laura Pavelková
Sebastian Wald
Mia a Max Kozákovi
Nina Benešová
Tadeáš Polák
Alexander Knap
Matyáš Tkadlec
Ondřej Prajka

Úmrtí

Anna Holobrádková, 73 let
Václav Strnad, 62 let
Jiří Málek, 60 let
Vladimír Šinko, 65 let
Věra Skálová, 91 let
Jaroslav Bartoš, 68 let
Pavel Svačina, 65 let
František Hodonský, 82 let
Margita Hakalová, 93 let
František Uher, 99 let
Ludvík Tuček, 87 let

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu přísně ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzavěrkou zpravodaje. Za pochopení děkuji. Hana Tučková

Nejbližší kulturní akce

10. 6.	Jarní zpívání ženských sborů
14. 7.	Krojový výlet
17. - 18. 7.	Letní kino
4. 8.	Přehlídka dechovek
14. 9.	Předhodové zpívání
15. - 18. 9.	Hody

Muzeum a tradice v Lanžhotě

Hana Tučková

V rámci Festivalu muzejních nocí uspořádala kulturní komise města již tradiční akci v našem muzeu s názvem MUZEUM A TRADICE V LANŽHOTĚ.

V sobotu 26. května muzeum opět ožilo. Aby byla akce přitažlivější pro co největší okruh občanů i návštěvníků z okolí, vytvořili jsme program pro děti, mládež i dospělé. Ve dvoře muzea byl připraven bohatý program pro děti. Hry a soutěže jsou zábavnou i poučnou formou, jak děti aktivně zapojit. Soutěže jsou nastaveny tak, aby se mohlo zúčastnit co nejvíce zájemců. Za výsledky jsou odměňováni. Letošní novinkou bylo zdobení perníků. Pod vedením zkušené perníkářky, která předem perníčky i dal-

foto Jitka Petrlová

ší suroviny připravila, si je děti nazdobily a snědly, nebo odnesly domů. S nadšením se do této práce zapojily.

Ženy mohly zhlédnout přípravu těsta a vlastní pečení „bélešů“ a „loksů“. Béleše se dělají z kynutého těsta, které se však nesmaží, ale peče na rozpálené plotně. Po upečení, které trvá krátkou dobu, se béleše masí sádlem, pomažou povidly a posypou mákem. Lokše jsou z bramborového těsta, které se vyválí na velmi tenké pláty, a také se pečou na plotně. Protože pláty jsou velmi tenké, výsledek je za malou chvíli. Po upečení se potřou sádlem, povidly a posypou mákem. Stočí se do ruličky a sní. Tyto tradiční pokrmy již stávající generace moc nezná. Přestože je to jídlo velmi chutné a vyhledávané, pro svou pracnost se v rodinách dělá jen zřídka. Již tradiční se stávají ukázky zhotovování krojových součástí. Ruční i strojové vyšívání, malování mašlí, ušití „lajblu“ – to všechno ženy předváděly a také ochotně vysvětlovaly techniku, potřebné materiály a zodpovídaly různé dotazy návštěvníků. Novinkou byla ukázka žehlení dívčích spodniček – „kanafasek“ – a chlapeckých košil. Také zde předváděčky seznamovaly

s postupem jednotlivých prací, vysvětlovaly potřebné množství škrobu a techniku praní, škrobení a žehlení jednotlivých krojových součástí. Lanžhot se může pochlubit tím, jak jsou kroje udržovány a před každou krojovou akcí krásně nažehleny.

Součástí byla výstava vyšívání zástěr a dívčích kordulek. Bylo vystaveno 103 kusů krásně zdobených modrých zástěr. Tyto se nosí jako součást letního dívčího i chlapeckého kroje již mnoho let. Z počátku však nebyly tak bohatě zdobeny, byly ušity jen z modrého plátna. Později se začaly zdobit ruční výšivkou, nyní se již používá výšivka strojová. Nespočítaly jsme, kolik vzorů bylo použito na krásných výšivkách, ale jen málo bylo stejných. Protože se tyto zástěry nosily k letnímu oblečení, vyšívaly se motivy květin. Vývojem a kvůli snaze o vyšší rozlišitelnost vzorů vznikaly i motivy folklorní, tzv. svérázové. Výstava byla uskutečněna za pomoci ochotných občanů, kteří nám své zástěry zapůjčili. Tímto jim děkují.

Musím zdůraznit, že máme v mateřské škole šikovné děti a obětavé paní učitelky. Nacvičily s dětmi kulturní vystoupení, se kterým se předvedly v odpoledním programu. Škoda jen, že není pokračovatelů, kteří by děti ve školním věku dále vedli

k folkloru. Nesmíme jen souhlasit, ale podle možnosti se i zapojit, s dětmi tancování a zpěv nacvičovat a motivovat je na vystoupeních. Pokud se v nich probudí láska ke kroji a folkloru od dětství, věřím, že budou pokračovateli i v dalším životě a budou ji přenášet na další generaci.

Večerní program obohatila cimbálová muzika Guráš. Zpěv byl zpestřen mladými zpěváky, kteří měli velký úspěch u posluchačů a byli odměňováni potleskem. Do zpěvu se pak zapojil široký okruh návštěvníků a nesl se ze dvora muzea do pozdních hodin.

Celá akce je vždy koncipována tak, aby zaujala všechny návštěvníky. Za finanční podpory Jihomoravského kraje a města Lanžhot se zdárně uskutečnila. Budeme i nadále organizovat kulturu pro širokou veřejnost a rádi vás všechny přivítáme. Kulturní akce pro příští období jsou uvedeny v kulturním kalendáři.

LOKŠE

60 dkg brambor, 20 dkg hladká mouka,
1 žloutek, sůl

Brambory uvaříme ve slupce, necháme vystydnout, oloupeme a nastroháme na jemném struhadle. Přidáme mouku, žloutek a osolíme. Zpracujeme těsto, rozdělíme na dílky a každý na tenko vyválíme. Pečeme na plotniče. Pláty jsou velmi tenké, pečení trvá velmi krátce. Po upečení potřeme rozpuštěným sádlem, povidly a sypeme mákem smíchaným s moučkovým cukrem. Stočíme do ruličky a starodávná pochoutka je připravena k jídlu.

Nové evropské nařízení o ochraně osobních údajů

Mgr. Jana Malá

Od pátku 25. května 2018 se stalo bezprostředně účinné nové evropské nařízení o ochraně osobních údajů známé též pod zkratkou GDPR. Uvedené nařízení nepřináší převratné novinky v oblasti ochrany osobních údajů, spíše upřesňuje dosavadní pravidla pro práci s osobními údaji a zpřisťňuje ochranu využívání osobních údajů v rámci celé Evropské unie s cílem ochránit soukromí jedince ve veřejném prostoru. Rychlý rozvoj technologií a nejrůznějších aplikací využívajících osobní data jedince vede již delší dobu k nekontrolovatelnému hromadění soukromých dat a informací. I když mnohokrát nesouhlasím s legislativou přicházející do České republiky z Evropské unie, potřeba více ochránit soukromí všech občanů unie je více než oprávněná.

Cílem nařízení je zejména posílit práva fyzických osob na ochranu osobních údajů. Nařízení občanům přiznává nová práva jako právo na přístup, opravu a přenositelnost osobních údajů. Můžete také vznést námitku, požádat o omezení zpracování osobních údajů nebo využít práva na výmaz. Právo na výmaz neboli právo být zapomenut lze využít, pouze pokud nejsou Vaše osobní údaje zpracovávány na základě nějaké zákonné povinnosti.

Město Lanžhot a její příspěvkové organizace (Mateřská škola Lanžhot, Masarykova základní škola Lanžhot a Správa majetku města Lanžhot) převážnou většinu osobních údajů zpracovávají na základě zákonů, prováděcích předpisů, vyhlášek a ji-

ných právních titulů a jsou jimi vázány v rozsahu i způsobu zpracování. Tam, kde chybí právní předpis, může město využít osobní údaje na základě uzavřené smlouvy či z důvodu veřejného zájmu. Ve zbývajících případech je k užití osobních údajů nutný písemný souhlas. Proto se, prosím, neděste, když po Vás na městském úřadě, v mateřské či základní škole budou požadovat Váš souhlas. Je to třeba z důvodu zveřejnění fotografií Vašich dětí při konání školních akcí nebo pro potřebu uveřejnění telefonního kontaktu pod Váš inzerát nebo s cílem informovat veřejnost o sportovních výsledcích apod. Bez Vašeho písemného souhlasu bychom tak, bohužel, přišli o tu stránku zveřejňování osobních údajů.

Podstatnou novinkou, kterou nařízení přináší, je povinnost obcí a jejich organizací jmenovat pověřence pro ochranu osobních údajů. Pověřence lze chápat jako pomocníka a konzultanta v systému ochrany osobních údajů. Jeho povinností je poskytovat poradenství, monitorovat zpracování osobních údajů a v případech shledání rozporu s nařízením obrátit se na dozorový orgán, kterým je Úřad pro ochranu osobních údajů. Pro město Lanžhot a všechny její příspěvkové organizace jsem byla jmenována do role pověřence já. Pokud tedy budete mít jakýkoliv dotaz či pochybnost v souvislosti s ochranou Vašich osobních údajů, neváhejte se na mne obrátit.

poverenec.lanzhot@gmail.com

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Vydařená pouť

Jaroslava Bartošová

V loňském roce, po pouti do Koclířova, jsme začali přemýšlet, kam se na farní pouť vypravíme v letošním roce. Už tehdy padl nápad na Želiv. Přidat k Želivu Číhošť napadlo pana faráře, protože podobný zájezd se uskutečnil v jeho bývalé farnosti. Že to byl dobrý nápad, o tom není pochyb.

První naší zastávkou byla obec Číhošť, kde byla naplánována mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Kromě lanžhotských poutníků se jí zúčastnili ještě poutníci z Prahy – Modřan a menší množství místních farníků. Celebrovali tři kněží – místní, náš otec Pavel a modřanský. Po mši svaté místní farář vyzval k představení farností, ze kterých přijeli poutníci. Takže jsme měli možnost dovědět se něco o modřanské farnosti a otec Pavel zase řekl informace o Lanžhotě. Pak se už mikrofonu ujal místní kostelník, který nám povyprávěl všechno o tzv. číhošťském zázraku. Myslím, že všichni z nás už slyšeli nebo četli o P. Josefu Toufarovi, který byl umučen ve vykonstruovaném procesu, ale přesto jsme se ještě dověděli další zajímavosti, o kterých jsme třeba ani nevěděli. A mnozí dostali chuť si znovu něco přečíst, když poznali kostelík, kde se zázrak stal, a mohou si tak události

zasadit přímo do tohoto prostředí. Pro ty, kteří o této události nic neví, jen tolik, že se při mši svaté 11. prosince 1949 sám od sebe pohyboval kříž nad oltářem. Vidělo to 19 lidí, ale ne farář Toufar, který stál na kazatelně. Komunisty byl nucen, aby přiznal, že sám nějakým způsobem vymyslel a pohyboval křížem. Krátce po uvěznění 25. února 1950 na následky mučení farář zemřel. Pochován byl do společného hrobu Dáblického hřbitova v Praze. V červenci 2015 byly jeho ostatky vyzvednuty, převezeny do Číhoště a uloženy v místním kostele.

Na okraji obce je další zajímavost a tou je geografický střed České republiky. Připomíná jej malý pomník na louce s vkus-

Číhošť, foto J. Bartošová

ně upraveným okolím. Touto hezkou procházkou jsme pobyt v Číhošti ukončili a vydali se na další cestu.

Abychom si užili další duchovní zážitek v klášteře Želiv, museli jsme dopřát také posilnění našim tělům, a proto další zastávkou byl oběd v hezké stylové restauraci v nedaleké Bohdanči. Po velmi vydatném obědě někteří potřebovali spotřebované kalorie zase vydat, a tak si udělali výšlap na nedalekou rozhlednu. Jiní oběd trávili u rybníku v hezkém okolí restaurace. A pak už nastal čas na odjezd za dalším cílem naší pouti, kterým byl klášter Želiv.

Kláster premonstrátů v Želivě je národní kulturní památkou, vyhledávaným poutním místem, tradiční destinací domácích i zahraničních turistů, kteří zde ocení klid pro duchovní obnovu i fyzický odpočinek. Stejně tak jako v minulosti je i dnes klášter centrem duchovního života. Bratři v čele s opatem Jáchymem zde žijí v komunitě a kromě duchovní činnosti spravují také majetek kláštera, ke kterému patří ubytování, pivovar, restaurace, lesy, polnosti a rybníky. Tolik úvod převzatý z webových stránek www.zeliv.eu, kde si můžete přečíst další podrobnosti ze života kláštera.

Když jsme plánovali naši pouť, tak jsme počítali s tím, že půjdeme v odpoledních hodinách na komentovanou prohlídku kláštera. Jak už to tak někdy bývá, jednu chvíli to vypadalo, že se nám to nepodaří, že se nevejdeme do časového harmonogramu. To ale nebylo překážkou pro otce Pavla. Ten neváhal a zavolal přímo panu opatovi, se kterým se osobně zná. A ten slíbil, že nás klášterem provede on sám. No, řekněte, komu se podaří, že ho klášterem provede osobně opat? Nám se to po-

dařilo! Krásné prostředí, krásný přednes pana opata z historie kláštera, premonstrátů a smutné osudy všech řeholí v době totality, to vše na nás velmi hluboce zapůsobilo. Na závěr jsme si v překrásně rekonstruovaném kostele Narození Panny Marie, který po požáru začátkem 18. století přestavěl významný český architekt Jan Blažej Santini, zazpívali kousek mariánské písně. Náš zpěv se rozléhal krásným chrámovým prostorem a nám už nezbývalo než poděkovat panu opatovi a vydat se na cestu domů. Samozřejmě posilnění výborným želivským pivem a vybavení pivními vzorky pro naše blízké.

Byla to opravdu vydařená pouť, ze které jsme si odnášeli jak duchovní, tak také kulturní zážitky. Myslím, že mluvím za všechny zúčastněné. Velké poděkování patří otci Pavlovi, který všechny akce zřídil. A pomalu začneme vymýšlet a plánovat další farní pouť. Tak na shledanou při našem putování.

Želiv, foto J. Bartošová

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Zpěváček Podluží

V neděli 25. března se v Kulturním domě ve Starém Poddvorově konal již VII. ročník soutěže dětských zpěváčků Regionu Podluží. Soutěží jako vždy provázela Miroslava Hajdová a děti doprovázela cimbálová muzika Matěje Kůrečky. Děti soutěžily tradičně ve třech věkových kategoriích. Vítězové z druhé a třetí kategorie

reprezentují náš region ve vyšších kolech pěveckých soutěží. Město Lanžhot reprezentovalo pět dětí: Karolína Omastová, Jana Omastová (2. místo), Tereza Uhrová (3. místo), Viktorie Hamadová (3. místo) a Matěj Didov (cena předsedy Regionu Podluží).

Zpěváčci z Lanžhota, foto Denisa Špevářová

Lužická laťka

I v letošním roce se konala v Lužicích soutěž ve skoku vysokém pro děti 3.-9. tříd. V úterý 27. března byla soutěž hned ráno zahájena ředitelem místní základní školy Miroslavem Hunčou a místostarostkou

obce Lužice Janou Ambrožovou. Soutěže se letos zúčastnilo 113 závodníků z pěti základních škol obcí Regionu Podluží. Nejlepší výkon podali Martin Tuček a David Koudelka z Lanžhota, kdy oba překo-

nali laťku ve výšce 157 cm. Děti z Lanžhoty podávaly výborné výsledky a odvezly

si domů značné množství medailí – šest zlatých, čtyři stříbrné a jednu bronzovou.

Děti ze ZŠ Lanžhot na Lužické laťce, foto Denisa Spevárová

Přehlídka DFS Mikulčice

V sobotu 14. 4. 2018 se v Kulturním domě v Mikulčicích konal již XIV. ročník přehlídky dětských folklorních souborů. Tohoto nepostupového ročníku se zúčastnilo celkem devět souborů nejen z obcí Regionu Podluží. Už v dopoledních hodinách probíhaly generální nácviky pásem

souborů a ve 14 hodin pak přehlídku zahájil starosta Mikulčic Jan Vlašic společně s předsedou Regionu Podluží Vojtěchem Pospíšilem. Celé odpoledne proběhlo v příjemné atmosféře a účinkující děti i diváci si celý den velmi užili.

Cyklovýlet „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“

V pátek 27. 4. 2018 proběhl za krásného počasí XV. ročník tradičního „Otvírání jara na Podluží a Hodonínsku“. Na start do Starého Poddvorova se letos dostavilo 113 účastníků. Peloton pokračoval do Dolních Bojanovic, kde si mohli účastníci prohlédnout například Slováckou chalupu nebo nahrávací studio společnosti TON-STUDIO Jaromíra Rajchmana. Mírně členitým terénem poté projeli kolem zásob-

Cyklovýlet, foto Denisa Spevárová

níku plynu u Dolních Bojanovic a zavítali na zbrusu novou rozhlednu na nejvyšším bodě Mutěnic na Vyšicku, kde také pro-

běhlo zakončení v restauraci U Hranolka. Věříme, že všichni byli spokojeni.

Batůžek na záda a jede se plavat...

Markéta Procházková

V zimních měsících jsme absolvovali bruslařský kurz a nyní je tu zase jaro a s ním i předplavecká průprava v krytém bazénu. Na děti čekají hry ve vodě s využitím různých hraček a plaveckých pomůcek, každý týden se děti seznámí s novým vybavením. Náplň každé lekce je připravena na základě dovedností dané skupinky. Při těchto aktivitách se děti zábavnou formou seznamují s vodou, učí se správně dýchat, osvojí si splývání a získávají jistotu při pohybu ve vodě. Naučí se vnímat, že voda při

pohybu klade odpor a zároveň že nadnáší tělo. Ve skupině dětí se také snáze překonává případný strach z vody pomocí příkladu ostatních. Rozvíjí se také samostatnost dětí v sebeobsluze (oblékání, starost o své osobní věci...) a jejich sociální dovednosti. Děti cestují autobusem a učí se orientovat v prostředí. Všechny nás to moc baví a hlavně děti jsou nadšené.

Elíxír štěstí

Martina Kužmová

Myslím, že každý z nás aspoň někdy touží po štěstí, a v pohádkách se praví, že tento recept znají čarodějnice, a tak jsme se rozhodli, že si děti samy na letošním již třetím ročníku Čarodějnického sletu v Lanžhotě takový recept uvaří...

Děti měly za úkol posbírat na stanovištích ingredience na uvaření tohoto lákavého receptu. Nejprve bylo nutné důkladně prolistovat lexikon kouzel a podle indicií

uhádnout důležitá hesla, pak už zbývalo jen posbírat vše potřebné, jako třeba hrst netopýřího trusu v kouzelné jeskyni, která nám vyrostla pouze pro jedno důležité odpoledne a opět zmizela, nebo pět hadích ocásků. Na děti čekaly různé aktivity, jako například vylézt na vysoké

stromy a po lanech najít netopýry, chytit kočku za ocas a vzít si z ní pět chlupů, posbírat několik kapek ranní rosy z pavučiny, proběhnout žabím údolím a přinést žabu, poznat to správné koření na vaření a u pramenu lásky vytvořit srdce, protože co by to bylo štěstí bez lásky. A když měly děti nasbírané suroviny, mohly si recept uvařit u starých, ale pořád krásně a mladě vypadajících čarodějnic. Čarodějnice děti naučily to pravé zaklínadlo pro tyto účely a už zbývaly pouze dva důležité úkoly. Hodit 3x koštětem tím správným směrem a uhasit plamen proudem živé vody, a tím bylo hotovo... konec pohádky.

Po splnění úkolů si pak šly děti ke stanu pro zaslouženou odměnu, kterou bylo od maminek s láskou upečené čarodějnické cukroví, originální ručně vyráběná medaile, čarodějnické pexeso a něco dobrého

ho na posilněnou. Po páté hodině jsme za zvuků bubnů zapálili slavnostní oheň i s čarodějnicí. Příjemné a čarovné odpoledne a podvečer jsme ukončili zpíváním u táboráku v doprovodu kytar, basy, bubnů a dalších nástrojů.

A jestli elixír funguje? Nevím, to už musí posoudit každý sám, ale já vím, že když je myšlenka či dobrý nápad, máte kolem sebe spoustu skvělých lidí, kteří s vámi do toho nápadu jdou, dá se s tím krásně kouzlit a vytvořit něco pěkného pro spoustu dalších lidí... Tímto chci poděkovat všem dětem a kolegům z MŠ a ZŠ, rodičům, kamarádům, kamarádům kamarádů, dobrovolníkům i zaměstnancům, prostě všem, kteří se nějak zapojili do realizace této akce, a bylo nás opravdu hodně... děkuji.

Vítání jara

Iveta Uhrová

První jarní den, 20. března, jsme v mateřské škole vítali jaro. Alespoň jsme se o to tedy podle kalendáře pokusili. I když počasí tomu moc nenasvědčovalo, Morena byla připravena, děti s létečkama v ruce taktéž. A tak jsme se tradičně vydali průvodem k řece Kyjovce. Děti v krojích i bez kroje hrdě nesly symbol zimy, zazpívaly písničku svatému Jiřímu a loučily se s Morenou hozenou do vody.

Vělikonoce ve školce, foto Kateřina Paulíková

Vynášení Moreny, foto Kateřina Paulíková

V jarních tradicích jsme pokračovali i přesně za týden, 27. března, kdy jsme se s kolektivem mateřské školy rozhodli připravit pro děti projektový velikonoční den. Ten byl zpestřen především návštěvou pana Jana Hostiny, který ukázal a částečně předal dětem své dlouholeté umění. Pletení velikonočních žil děti zaujalo natolik, že vytvářely dlouhé řady a trpělivě čekaly na pomoc s výrobou své první žily. Tu si pak nazdobily vlastnoručně malovanou mašlí. Budova mateřské školy se také otřásala hlukem velikonočních trakařů a hrkačů. Nechyběl ani tradiční velikonoční beránek. Jeho ochutnávkou jsme ukončili vydařený velikonoční dopoledne.

Zpívání je radost

Markéta Šuláková

„Kamarádi, pojďte k nám,“ zpívaly děti z naší mateřské školy v jedné z písní, která zazněla na náměstí při oslavě Dne matek. Byly to většinou děti, které navštěvují v naší MŠ kroužek Hudební hrátky. Děti se v kroužku učí nejen nové písničky a ta-

nečky, ale seznamují se s hudebními nástroji, notami, poslouchají různé ukázky hudby a učí se poznávat rytmus. Také se učí překonávat svůj ostych a trému. To je možná to nejdůležitější. Plno dětí u nás krásně zpívá, ale neumí se, jak se říkává,

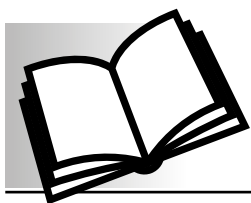

Den matek, foto Kateřina Paulíková

prodat. Myslím, že to se našim dětem daří. O tom nakonec svědčí krásné umístění našich dětí v soutěži Zpěváček Podluží, která se konala 25. 3. ve Starém Poddvorově. Radost ze zpěvu na tvářích našich nejmenších bývá vidět také při veřejných vystoupeních. Ať už před Vánocemi, na Den matek či v lanžhotském muzeu. A o to

právě jde. Mít ze zpěvu radost a získat si kladný vztah k hudbě. Chtěla bych také poděkovat všem rodičům, protože jejich povzbuzení a podpora jsou pro děti velkou motivací.

Tak ať nám to všem ještě dlouho a krásně zpívá.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT

Okénko knihovny

Virtuální univerzita třetího věku v knihovně

Jitka Petrlová

Virtuální Univerzitu třetího věku (VU3V) zřizuje Česká zemědělská univerzita v Praze a naše knihovna se stala jedním z jejich konzultačních středisek.

Studium je určeno pro osoby se statutem důchodce a invalidního důchodce bez rozdílu věku.

VU3V představuje dlouhodobou společenskou aktivitu seniorské výuky. Pozitivem virtuální univerzity je získávání nových poznatků na vysokoškolské úrovni, plnohodnotně strávený čas a vlastní pocit sebeúcty.

Vzdělávání seniorů, tzv. „Univerzita třetího věku“ je aktivita s dlouholetou tradicí. V současné době probíhá na téměř všech českých univerzitách. VU3V zpřístupňuje vzdělávání těm zájemcům, kteří z nějakého důvodu nemohou navštěvovat studium v sídlech vysokých škol a univerzit.

Systém výuky je založen na předtočených multimediálních přednáškách, které účastníci sledují v kolektivu přenosem z počítače na plátno.

VU3V zahrnuje skupinové přednášky a společné testy. Ke kurzům jsou k dispozici výukové materiály, které dostanou účastníci při zahájení výuky. Po každé přednášce mohou studenti společně s tutorem o tématu diskutovat a vyplnit test. Další test studenti vypracují samostatně doma nebo v knihovně na počítačích. Základní počítačová gramotnost je pro posluchače výhodou, nikoliv podmínkou.

Přednášky budou probíhat 1x za 14 dní v sále Městského úřadu v Lanžhotě. Celý kurz bude obsahovat celkem šest přednášek, z nichž každá bude trvat zhruba 1,5 hodiny.

Povinností studenta bude min. 80% účast na společné výuce a po absolvování přednášek proběhne závěrečný seminář,

kde student dostane pamětní list o absolvování daného semestru. Po úspěšném ukončení šesti kurzů obdrží při slavnostní promoci v aule ČZU v Praze „Osvědčení o absolutoriu Univerzity třetího věku při PEF ČZU v Praze“.

Podmínkou pro studium je vyplnění a potvrzená přihláška a zaplacený administrativní poplatek (300 Kč za semestr).

Účastníci si budou postupně moci vybrat kurzy jako: Cestování, Čínská medicína v naší zahrádce, České dějiny a jejich souvislosti, Genealogie, Lidské zdraví...

Výběr tématu konkrétního kurzu pro daný semestr proběhne podle hlasování účastníků během úvodní přednášky.

Zahájení studia: říjen 2018

Přihlášky ke studiu podávejte v termínu: srpen–září 2018

Kontakt pro přihlášení a informace:
Městská knihovna Lanžhot
Jitka Petrlová, tel.: 519 336 794
email: knihovna@lanzhot.cz

Portál virtuální univerzity:
www.e-senior.cz

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA Okénko školy LANŽHOT

Připomněli jsme si tvrdé boje o Lanžhot

Mgr. Jiřina Podhorská

Ve středu 11. dubna 1945 navečer, okolo dvacáté hodiny, byl Lanžhot osvobozen sovětskou armádou. Těžké boje trvaly téměř týden a obec zaplatila těžkou a krutou daň. Všude byly trosky, pobořené a spálené domy, hořící auta, tanky, zpřetrhané dráty elektrického vedení, mrtvolky koní a mnoho lidských mrtvol. Z 924 domů

jich shořelo do základů nebo bylo zbořeno 229. Těžce poškozeno bylo 483 domů. Shořelo mnoho stodol a stájí. V bojích bylo zabito 56 místních občanů, 55 jich bylo raněno těžce a 203 občanů utrpělo lehčí zranění. V rámci výročí, kterým si tyto události každoročně připomínáme, položila třída 7.A kytici k pomníku věnovanému osvoboditelům města Lanžhota.

Vzpomínka mé babičky

Radek Topolanský dle vyprávění své babičky

Mé vzpomínky se odvíjí od války, před ní si nic nepamatuji. Bylo mi v té době pět let.

Po týdnu bojů o Lanžhot nastalo ticho. Vyšli jsme ze sklepů šťastni, že jsme to přežili a že žádný z naší rodiny nechybí. Celý Lanžhot zapáchal dýmem. Po celý život bydlím v Lesíčkové ulici. Byla to pěkná ulice, o hodně metrů širší než dnes, domky byly oblečeny modrobíle a každý měl zahrádku plnou kvítí. Kolem silnice byly vysázené hrušky (dnes jsou pouze dvě). Do každého domku přidělili vojáky, i u nás jich bylo několik. Seděli před domem v zahrádce a čistili pušky. Stařenka s maminkou na dvoře vařily polévku ze slepic a já jsem se zdržovala na zahrádce mezi vojáky. Byli na mě hodní, asi byli rádi, že neválčí. Dokonce jsem od nich dostala jako dar prsten. Přinesli si harmoniku a balalajku, na zahrádce tancovali kozáčka. Klid narušilo letadlo, které nad „Lesíčkem“ zakroužilo, nato vojáci začali zvolávat: „Eto naše.“ Letadlo se naklonilo a začalo do naší skupinky střílet. Vojá-

ci byli zasaženi a já jsem mezi nimi měla štěstí, byla jsem malá a ukryta vojáky. Byly zasaženy ještě tři domy na naší ulici, které vyhořely. Letadlo odletělo přes lesy za Lanžhotem na slovenskou stranu. Některé více poraněné vojáky odvezla auta do lazaretů v Kútech. Pamatuji si, že u nás vojáci strávili ještě několik dní. Zanedlouho pro ně dojel vojenské auto a smutní pokračovali k Berlínu.

V Lanžhotě se běhalo i posílovalo

redakce ZŠ

Jedno nedělní odpoledne v polovině dubna odstartovala olympionička Martina Šestáková třetí ročník akce Běh městem Lanžhot. Jako první vyběhla předškolčata, pak nejmladší a mladší žáci z 1. - 5. tříd, poté následoval soutěžní závod na 1500 m a rekreační závod na 1500 m. Hlavní závod se běžel na 5000 m. Akce opět zaznamenala hojnou účast. Závod na 1500 m vyhrál

Běh městem, foto Kateřina Paulíková

Andrej Fiala, v rekreačním závodě 1500 m doběhla první Marta Líbalová z naší školy a běh na 5000 m ovládl Roman Paulík.

O týden později město Lanžhot přichystalo pro sportovní nadšence zahájení sezóny na Sokolském stadionu. Exhibici předvedla škola kolečkového bruslení Lane, děti se dočkaly i diskotéky a různých soutěží. V zadní části areálu došlo na slavnostní otevření workoutového hřiště za přítomnosti mistra ČR Daniela Hanáka a WO Clubu. Své svaly na stadionu tak může posilovat kdokoliv zdarma a na čerstvém vzduchu.

foto Kateřina Paulíková

Při úklidu Lanžhota jsme našli i chemikálie

Tomáš Šesták 8.A

Na začátku dubna jsem se v Lanžhotě zúčastnil akce Uklidme Česko, která probíhá na několika místech republiky a u nás ji zorganizovali místní hasiči s podporou radnice. Ráno byl sraz před hasičskou zbrojnicí, kde se sešlo i pár mých spolužáků – Linda, Adéla a Jirka Šulák. Velká

skupina dětí byla rozdělena na dvě uklížecké čety – na skauty a fotbalisty. My jsme se přidali ke skupině skautů, kteří uklízeli podél řeky Kyjovky. Netrvalo dlouho a hned byl naplněný první odpadkový pytel. Toho nepořádku, co jsme našli, bylo neuvěřitelně moc. Traktůrek ze sběrného dvora byl

foto Kateřina Paulíková

plný hned a nákladní kolo taky. Některé nálezy byly velmi zajímavé. Pod stromem jsme například našli hromadu vyřezaných gumových hadic, k tomu velké množství gum, PET lahví a dokonce i lahve s chemikáliemi. Podobně v šoku byl i můj spolužák Jirka: „Akce jsem se rád zúčastnil. Ty chemikálie, které jsme našli vyhozené ve volném prostoru, tomu jsem ani nechtěl věřit. Akce se příště rád zúčastním znovu. Čím víc lidí se akce zúčastní, tím víc si uvědomí, že bychom se takto chovat k přírodě neměli.“ A já s Jirkou můžu jen souhlasit. Navíc nás po úklidu čekala i odměna v podobě špekáčku a kofoly.

Do prvních tříd letos v září nastoupí 33 dětí. Někteří se těší na jedničky

Tamara Mikičová, 8.A

Zápis dětí do prvních tříd se uskutečnil na začátku dubna a odehrával se ve čtyřech třídách. Celkem bylo u zápisu 33 dětí, z toho 18 děvčat a 15 chlapců. Převážně chodili k zápisu po třech až čtyřech a tam počítali, malovali, poznávali tvary, určovali strany, zpívali písničku nebo přednášeli básničku. Prohlédli si učebnice a pracovní sešity pro 1. ročník a viděli taky pomůcky do výtvarné a tělesné výchovy.

Moje sestra Ema byla na zápisu u paní učitelky Hošpěsové a Neumannové. Podobně jako ostatním dětem ve třídě se jí vše podařilo. Za odměnu dostaly děti lízátko, výrobky od starších žáků a malý balí-

ček Lega. Rodiče vyplnili dotazník a přihlášku, potom s dětmi spokojeně odcházeli domů. Když jsem se zeptala mé sestry, jak a na co se ve škole těší, odpověděla jasně: „Do školy se těším hodně. Hlavně na to, jak budu dostávat samé jedničky. Ale školka mi bude hodně chybět.“

Soutěž Literary Award

Pavla Horňáková

V pátek 25. 5. 2018 se Kateřina Barancová, žákyně ZŠ Lanžhot, zúčastnila slavnostního vyhlášení vítězů v soutěži Literary Award pro mladé spisovatele za rok 2017, které se konalo v Zrcadlo kapli pražského Klementina.

Každoročně je vyhlášena soutěž ve čtyřech kategoriích dle věku. Katka patřila do kategorie od 13 do 15 let, vyhlášeno je téma - tentokrát to bylo SMILE. Musela napsat anglicky povídku obsahující 1500 slov. Nejdříve byla vybrána v širším výběru, pak i v užším a nakonec čtyři nejlepší byli pozváni do Klementina. Obsadila 4. místo, což považujeme za obrovský úspěch, v její kategorii soutěžilo téměř 200 pisatelů z ČR a SR. Předsedou poroty byl Michal Horáček a všichni dostali krásné ceny.

Gratulujeme ke krásnému úspěchu.

Kateřina Barancová

Kovář a podkovář

Hana Tučková

Nebylo dříve obce, ve které by chyběla kovářská dílna s kompletním zařízením, kovářským mistrem a učedníky. Také v Lanžhotě bylo několik kovářských dílen. Postupem času, tak jako mnoho živností, i kovářství se vytrácelo a v současné době máme v naší obci jednoho kováře a podkováře – pana Františka Cipryse (Darmovzala).

U příležitosti jeho významného životního výročí – 70 let – se vrátím k jeho životu. Narodil se 28. července 1948 jako poslední dítě a jediný syn manželům Františku a Marii Ciprysovým. Má tři sestry. Po skončení povinné školní docházky byl jednoznačně rozhodnut pro učební obor kovář a podkovář a nastoupil do učiliště v Divákách, které úspěšně absolvoval. V domě byla vybavená kovářská dílna, neboť už otec František Ciprys st. a jeho bratr Jan Ciprys měli koně, takže kovářství bylo potřeba. Lásky ke koním se přenášela z generace na generaci – u této rodiny z otce na syna. Od mládí miloval všechna zvířata, zvláště však koně. Už jako mladý kluk měl neskutečně krásný vztah k těmto vznešeným zvířatům, kterým rozuměl a učil se s nimi pracovat. Také jeho zaměstnání bylo koníčkem. Pracoval v místním zemědělském družstvu jako kovář a podkovář. Chovu koní se věnoval celý svůj život. Byl a je na tuto zálibu i zaměstnání náležitě pyšný. Choval koně i pro státní hřebčín. Když připravil koňský povoz, vyjel ze dvora např. ve čtvrtek před hody pro „máju“, byl to krásný pohled jak na čisté a krásně rost-

lé koně, tak i celý povoz včetně kočího. Pro koně muselo být vše připraveno – potrava i voda, aby cestou ani pobytem v lese nestrádali. A to bylo vždy zabezpečeno. Ještě hezčí byl pohled na koně s kočárem. S láskou a nadšením leštil všechny kovové součásti, aby zaujal všechny přihlížející. Poskytoval službu např. novomanželům nebo odvozem rodičů při příležitosti křtu dítěte do kostela. Sám byl vychováván ve víře k Bohu a také na své děti víru přenášel.

S manželkou Annou má dva syny – Františka a Marka. Zde již neplatí pravidlo, že řemeslo se dědí z otce na syna. Starší František je stolařem a mladší Marek řidičem autobusu. Ale vnuk Marek, přestože není kovář, miluje koně, rád s dědou absolvuje závody koňských spřežení a pomáhá mu s krmením a čištěním. Také děvčata Eliška a Zuzana ovládají práci s koňmi. Děda s velkým nadšením a radostí sleduje a často i obdivuje jejich obratnost při jízdě na koních.

Děkuji mu za dosavadní práci, které si všichni velmi vážíme a přeji mu jménem všech spoluobčanů do dalších let ještě hodně zdraví, pohody a spokojenosti. Věřím, že všechna příští léta budou krásná, naplněná láskou a porozuměním.

Dobrá člověk

Hana Tučková

V knize Babička si při pohřbu „babičky“ povzdechla kněžna se slovy: „Šťastná to žena.“ Při pohřbu zemřelého pana Františka Uhera si také mnozí z našich spoluobčanů řekl: „Byl to dobrý člověk.“ Ano, byl to dobrý člověk, který neublížil žádnému z nás.

Zemřel nejstarší občan Lanžhota. Opustil svoji rodinu, přátele i kamarády. Zůstanou na něho jen vzpomínky. Pan František Uher se narodil 26. 10. 1918 jako nejstarší ze šesti sourozenců a umírá jako poslední z nich. Po ukončení školní docházky se vyučil zahradníkem a jako živnostník začal budovat záhony a pařeniště s plánem zahradničení dále rozvíjet. Válka mu jeho dílo zničila. Po této špatné zkušenosti již zahradnictví neobnovil a celý svůj aktivní život pracoval na železnici. V roce 1945 uzavřel manželství s Anastázií roz. Koníčkovou. Měli dva syny – Františka a Jaromíra. Zahradničení se stalo jeho celoživotní zálibou. Staral se o zahradu, pěstoval květiny, kterými vysazoval hroby a velké květinové nádoby u kostela. S pomocí celé rodiny, velkým fyzickým nasazením zhotovoval dušičkovou a vánoční vazbu. Velkou zásluhu měl na aktivní činnosti organizace zahrádkářů v Lanžhotě. Spo-

lu s dalšími členy obětavě vysazovali a udržovali zeleň v obci a okolí, vysazovali růže a okrasné keře v jednotlivých ulicích. Podíleli se na stavebních pracích při zvelebování obce. Vždy šel členům příkladem. Rád pracoval pro občany, což bylo znát na jeho veškeré činnosti. Neodmítal ani žádosti o prostřihání stromů v soukromých zahradách.

Velkou bolest mu způsobila smrt manželky v roce 2005. Často na ni vzpomínal a pravidelně navštěvoval její hrob. Léta přibývala a sil ubývalo. I když si na žádné bolesti výrazně nestěžoval, přestávaly mu sloužit nohy. Chůze byla čím dál obtížnější. To byl také důvod, proč přestal chodit do kostela, na hřbitov, na procházky a nakonec i před dům. V této době se o něho celá rodina vzorně starala.

Musíme se smířit s tím, že už ho neuvidíme s jeho úsměvem na rtech a veselou náladou, že se nebude těšit pohledem na svoje dílo, na vzorně upravenou předzahrádku i zahradu. Mějme ho v myslích jako obětavého, milovaného a milujícího člověka.

Duby a jízvy

Josef Jožulka Uher

„Jak sa patří“, dodali by důrazně naši předkové ustáleným rčením, a to za moje poděkování SVAŤOVI ŠTĚPÁNKOVI za jeho dva drobné články v minulém čísle zpravodaje s názvy POSLEDNÍ MOHYKÁN a POSLEDNÍ SVĚDEK. Ten první je o možná více než třistaletém dubu v podlanžhotském lužním lese, částí koruny se stále držící života, a druhý o jízvách, vykoušaných v zahradní cihlové zdi tzv. „nového mlýna“ v ulici Fr. Palackého a před velkým „placem“, který ještě ve dvacátých letech první poloviny dvacátého století (1900 až 1930) býval starou, hlubokou a pověstnou „súhradskou užú“ se „ščukama jak polena a černýma jak holenkové boty pod rajtkama“, jak mi o tom vyprávěl soused Vojtěch Kubík, skákající do ní z vrby „dúle huavú“! Zmíněné kousance jizev na zídce zanechala po sobě v dubnu 1945 zuřivá bitva „Němců s Rusama“ o Lanžhot na konci druhé světové války. Které, ty jízvy, ji nám pamětníkům stále připomínají...

Rád bych Svaťu poprosil, aby svůj zájem o minulost soustředil ještě na další, hned dva dubové skvosty plné síly a života, rostoucí blízko vedle sebe na tzv. Švirgových lúčce, po pravé straně silnice z Lanžhota do Brodského, nedaleko prvního mostu přes Kyjovku. Pochybuji, že na lanžhotském katastru něco tak dominantního nalezneme jinde než tam.

Chtělo by to bližší a odbornější výzkum třeba o tom, jak jsou staré, a co tedy mohou pamatovat. Měly by mít za ochráněného patrona samo vedení našeho města kvůli jejich unikátnosti!

A ti poslední svědci? Jako ptáky s ocelovými zobáky je najdeš, Svaťo, vyklované (kulkami, či spíše střepinami) v dlaždicích při zadní kostelní zdi, v místech, kde o hodech stává podium pro muzikanty.

Možná stejnými ocelovými zobáky, tentokrát určité kulometnou, nebo jiných zbraní palbou vyklovanou, jsem vídal ještě před patnácti lety na štítě a zdi pod ním stodoly pana Janka Švirgy, obrácené do zahrad a přes ně do jednořadé ulice U Struhy, která směřem od Komárnova tj. kovářny kováře Juráčka, bývala ještě při dubnových bojích roku 1945, zde nejkruťších, ulicí tzv. slepou. Nese-li stodola na sobě poslední svědky válečného střetu ještě i dnes, měla by se vyfotit.

Na závěr: Ještě jednou díky, Svaťo!

Dub pod Lanžhotem

Krize lanžhotských tradic?

Josef Jožulka Uher

Rád vám chci, šohaji a děvčata z lanžhotské chasy (cizincům nutno vysvětlit, že jde o tu část svobodné lanžhotské mládeže, dnes už těžko určující od který po který poškození věk, která se v rámci několika mála dochovaných folklorních zvyků obléká do kroje několika druhů) poděkovat za starosti, které co v sobě cítíte v oblasti folkloru, jenž je vám především záležitostí, svobodně zvolenou; že projevujete vůli těmto starostem čelit, a to odcházení, které v sobě nesou, zpomalovat. Nedejte se odradit či znechutit „předhazováním vám Velkých Bílovic“ jako vzoru a kde to prý jde a žije, jako kdyby ve stovkách a tisících jiných obcích dávno to, co u nás ještě existuje, nepominulo! Ten tam je folklor indiánů, eskymáků, cikánů, domorodých kmenů všude po zeměkouli. Ano, je ten tam!

Vy nevíte, co všechno ve folkloru a národopisu nenávratně ustoupilo přirozenému proměňování se lidského života už v době života generace třeba mého otce (narozen 1905), ba co navždy zůstalo v devatenáctém století! A moje generace (jsem ročník 1933)! Zanikání toho, co strýc Albín Poláček z našeho muzejního a vlastivědného kroužku, jehož jsem byl v únoru 1959 vedle prof. Pavla Holobrádky spoluzakladatelem, a dnes zůstávám posledním žijícím z těch mála desítek jeho členů, tudíž čemu strýc Albín říkali „zahýňáním“, ano, právě toto jsme už tehdy s bolestí sledovali a marně se snažili o jeho zastavení.

Zarputile jsme se o to snažili, byť jsme věděli, že je to počínání přičítící se celoplanetárnímu zákonu (se zrychlováním od

generace ke generaci) vývoje a přeměny života primátů číslo jedna, tedy člověka. Víte, že jen jedním procentem se lišíme od primátů číslo dvě, tj. šimpanze? Ve všech oblastech jeho života, práce a zájmů. Včetně odívání, stravování, dopravy aj.

Žádná z budoucích lanžhotských generací nezabrání tomu, že folklor vymře úplně, nebudou se pořádat hody, kroje tu a tam na světlo vytáhnou nějaké divadelní ochotníci v hrách, dávné doby připomínající. Pouze v muzeích najdete fotografie a jiné doklady potvrzující třeba to, v čem ještě vy dnes jakž takž žijete. Ne jinak tomu bude s písněmi a zpíváním, s muzikanty a hraním. Jen si přečtete, co se zpívalo ve středověku a kdo a na co hrál k tancům, k čemu se vystačilo s trubadúry a minesengry!

Hrubě se mýlí každý, kdo si myslí, že zákony, které jsem uvedl, změny nebo zpomalí nějaký štědrý finanční sponzor, žije v domněnce, že lze jít vpřed couváním. Hybatelem všeho, včetně folkloru, je svobodná vůle mozků, kteří si nemíní nechat přistřihovat křídla. Pouze takový severokorejský teror absolutního mocnáře může vůli každého mozku zlomit a vnutit mu způsob života, myšlení, zpívání, tance, odívání... Mládež celého světa sílí osamostatňováním se, což je jí ke cti i potřebě, pokud hrubě nepřehlídí moudrosti minulosti.

Zatímco folklor a národopis se všim všudy je dnes NADRÁMEC současného existování onoho venkova, kde tyto obzvláštnosti vznikly, tenkrát byly UVNITŘ tohoto rámce. Všechna dnešní usilování o jeho VYJMUTÍ z něj, je asi stejná snaha jako navrácení do špitálů léčby pijavicemi či pouštění žilou a všechny ty technické novosti vyhodit do haraburdí. Víím, je to přirovnání přehnané, ale snad drsně absolutně výstižné.

Leda že by nečekaný obrovský výron sluneční plazmy zasáhl naši planetu a všechna elektrická energie by byla kaput, jak pojmenovávali rudoarmějci své padlé, nebo umírající. Ale to by potom ani člověkov, ani folkloru žádné pijavice a národopisní ortodoxní ranhojiči nepomohli...

Byl bych velmi nerad, milá děvčata a šikovná šohaji z chasy, kdyby vás moje ozvěna na SOS článek zdeprimovala natolik, že by vás to nalomilo k pocitu, že je tady se všim kaput. Říďte se hlasy srdcí a vůle, protože i to málo, čeho dokážete, budou vám mnozí závidět. I já! Je totiž mnoho způsobů, jak ochránit mládí před okovy stárnutí. (Jednou se podívíte, jak ten zlom může brzy přijít!) Takovým způsobem je i to, čemu se u nás v posledních letech říká CHOZENÍ V KROJI. Chodte, tančete a zpívejte v něm! Byť byste si určité náhradu k zábavě našli, možná byste poznali, že to NENÍ ONO!

Kdybyste si mysleli, že se mi to lehko kecá (i přesto, že jsem skladatel), když jsem nikdy v kroji nechodil (jen u prvního svateho přijímání jsem v něm oblečený byl), tak vám odpovím: Právě proto!

PS: K tomuto zamyšlení jsem přiložil článek, starý více než 20 let.

Proč někde odumřel folklor?

Proč je na Hané, Domažlicku, Valašsku a na Slovácku spousta lidových písní, zvyků i krojů, ale jinde nejsou žádné? Ptá se pan Tesař z Brna. Odpovídá Marta Tondrová z Etnologického ústavu AV ČR:

Lidové písně se v určité době zpívaly ve všech částech naší země, slavily se zvyky a obyčeje, nosily se kroje. Dnešní stav je výsledkem vývoje, který neprobíhal všude stejně rychle. Na ústup lidových písní z repertoáru, stejně jako na proměnu kapel působila geografická poloha, rozvoj průmyslu a komunikací, zaměstnání obyvatel mimo obec, film, tisk, rozhlas, televize. V neposlední řadě také vědomé udržování folkloru v různých spolicích, krúžcích a folklorních souborech.

V důsledku toho byly například na Slovácku ještě na konci 20. století zapsány písně k lidovým tancům či obřadní popěvky, zatímco na západní Moravě lidové písně mnohde zanikly a nahradily je módní skladby či šlágry.

Před rozšířením rozhlasu a televize byl zpěv a tanec jednou z oblíbených forem zábavy a relaxace, přístupný prakticky každému. V současné době je snadnější hudbu poslouchat. Udržování lidových písní vzniklých v minulých staletích si vyžaduje aktivitu lidí, kteří je mají rádi a záleží jim na tom, aby se dochovaly v živé podobě i pro dnešní generace. Na životě dnešních rodin, stejně jako v činnosti souborů, učitelů, kulturních pracovníků a všech milovníků folkloru záleží další osudy lidových písní, jejich udržování nebo zánik. Podobně je tomu i u jiných folklorních projevů.

Vymírání

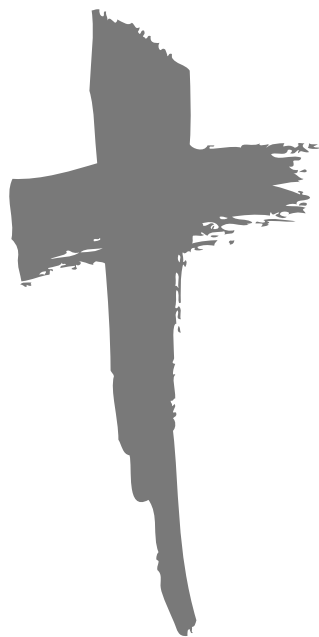
Josef Jožulka Uher

*Nevím, zda je v duchu také druzí stále vidí
v jejich vzpomínání, když tak chodí prázdnem ulice;
po těch, které sněním střetám, marně vítr slídí,
jejich stopy pozakrýval asfalt nebo dlaždice.*

*Také jamky v hlíně, do nichž gramolky jsem šúkal
prstem odraným, a potom v pěsti svíral vyhrané.
Ruměnice pospolné plot sluncem teplý lákal,
také moje dlaně, skorým jarem chladem zorané.*

*Z domků vidím staré lidi vycházet, leč oni
už se zpátky dvorky, žúdry ani vraty nevrací;
z maštálí je teskně nevolá už ržání koní,
co se ve mně, jak ten život dávný, ztrácí vibrací...*

*Když mé snivé vzpomínání vítr vyfouká ven z ulice,
něco přeče daruje mi - další vrásky staří na líce!*

- I. Obyvatelé Lanžhota, kteří se v něm narodili před rokem 1620, se v něm zcela určitě nedožili roku 1720.
- II. Občané Lanžhota, narození před rokem 1720, se určitě Nového roku 1820 taktéž nedožili.
- III. Lanžhotští lidé, zrození před rokem 1820, druhý rok Československa tj. 1920, také už nedožili.
- IV. Naši spolurodáci, kteří přišli na svět před rokem 1920, mezi námi v roce 2020 určitě už také nebudou.
- V. Žádný z nás Lanžhoťanů, narozených před rokem 2020, Nový rok 2120 určitě oslavovat nebude.

Jako bych se mohl takovým údajem vrátet mnohem hlouběji do minulosti, i bu-

doucnost mi takovou možnost dává. Ale to už snad není třeba, aby každý z nás, kdo si bude moci přečíst tuto neveselou, leč poučnou úvahu, jistě pochopí smysl mé básně a její název. A mnohý se okamžitě zeptá: Kam se ty stovky, ba tisíce našich zemřelých předků, kteří dávali Lanžhotu život v dobrém i zlém, poděly? Určitě bude prospěšné, hlavně zvědavcům z mladých generací, odpovědět. A to díky PhDr. Rostislavu Vermouzkovi a jeho pojednáváním z knihy LANŽHOT – PŘÍRODA A DĚJINY, vydané před 35 roky Muzejí vlastivědnou společností v Brně ve spolupráci (finanční a hlavně zásluhou ekonoma Ing. Františka Bartoše) s JZD Československo-korejského přátelství v Lanžhotě. (Poznámka: Taková byla pravda, ta se v historii zamlčovat nesmí!)

PRVNÍ HŘBITŮVEK u kostela. K září 1663 výše jmenovaný uvádí, cituji: „Jeden z tatarských oddílů však pronikl přes řeku Moravu z Uher do Rakous, přešel přes Dyji a objevil se nečekaně v Lanžhotě. Lanžhotští se však nezalekli, retovali se na hřbitov, který byl tehdy kolem kostela, a ukrytí za jeho zdí tak silně na Tatary střídali, že se nájezdníci dali na útěk a zanechali v městečku mnoho zajatých lidí i dobytka!“ Konec citace. Poznámka: retovat se, ukrýt se, opevnit se. Tataři byli původně Mongolové, kteří jako jedini v dějinách si podmanili Rusko! Nu a nezajímavou je i skutečnost, že bitevní střet Lanžhoťanů byl až do dubna 1945 jedinou bitvou na půdě Lanžhota.

Druhý údaj prof. Vermouzka o hřbitůvku u kostela nás navede k poznání toho, co bylo dál. Cituji: „Lanžhotská fara stávala tam, kde je dnes, náves však měla jiný vzhled; byl na ní rybník a u kostela hřbitov obehnaný zdí. Za císaře Josefa II. byly hřbitovy ve vesnicích rušeny a překládány mimo sídliště. V Lanžhotě k tomu došlo koncem sedmdesátých let a hřbitov byl přeložen do míst, kde byla později postavena škola. Roku 1780 se už u kostela nepohřbívalo a začalo se s bouráním hřbitovní zdi.“ Konec citace. Poznámka: Zmiňovaný rybník byla vlastně jen jedna z mnoha lanžhotských „uží“, louží. Je zakreslena ještě na mapě z roku 1820! Nacházela se, viděno současností, mezi Podlužanem a silnicí - konzumem. Na tuto „užu“ se v ústním podání dochoval tento tragický příběh: V domku, který stával na místě dnešního domu Františka Tučka - Žojdráka, vypukl neznámo kdy požár. Dívka z tohoto hořícího baráčku, vyběhla z něj s duchnou na hlavě ve sna-

ze zachránit vše, co se dalo. Duchna se na dívce vznášela a s ní i oblečení dívky. Ta se prý celá i s duchnou v plamenech vrhla do „uže“, a ač nám to dneska zní k nevíře, utonula v ní! Víte, kolik hodů nad tím místem chasa odtancovala? V zapomenutí na neštěstí dávno před tím... Někdy v minulém století se při výkopu před zákristií narazilo na zbytky vzpomínané zídky - z cihel! O kosterních pozůstatcích není zpráv.

DRUHÝ HŘBITŮVEK byl, jak už jsme se dočetli, po zrušení prvního kostela zřízen na prostranství, na němž se dnes nachází STARÁ OBECNÁ ŠKOLA. Ve kterém přesně roce není zmínka. Dnes nám ho připomíná kříž na rohu ohrazení školy. Na místě rohového domu, sousedícího s domem MUDr. H. Horáckové, stávala v době existence hřbitůvku hospůdka s poštou „U Mayerů“. Tam se odbývaly i trachty. V souvislosti s cholerou, která vypukla v roce 1823 v Břeclavi, prof. Vermouzek v knize Lanžhot píše, cituji: „Cholera vykonala v městečku Lanžhotě zhoubné dílo a za osm dní jí podlehl 100 osob. Školní kronika uvádí, že od 1. září do 16. října zahubila nákaza 160 lidí. Zemřelí nebyli pohřbíváni na hřbitově v osadě (v dnešní Komenského ulici), ale za stodolami na východní straně městečka, kde vznikl nový hřbitov.“ Konec citace. Nový hřbitov, tudíž ten dnešní. Jeho začátky připomíná starý velký kříž, kousek od brány, vpravo od centrální cesty.

O tomto, v pořadí už třetím, zdůrazňuji **TŘETÍM LANŽHOTSKÉM** ne hřbitůvku, ale **HŘBITOVĚ** v nejmodernějším slova smyslu, netřeba se rozepisovat. Dva předešlé se s ním nemohou v ničem po-

rovnávat, ať co se velikosti týče, tak především až luxusních mramorových náhrobků, kompozičně bohatě řešených.

Zde si musíme uvědomit, že hřbitůvky u kostela nebo na místě dnešní staré obecné školy měly nesmírně chudobné, prosté hroby, převážně s dřevěnými kříži, později černoželezným s oválnými plechovými tabulemi pro jméno pohřbených. Ještě v polovině minulého století se pár takových nacházelo i na dnešním hřbitově. Kronikář prof. P. Holobrádek se snažil o jejich záchranu, když jeden za druhým musely ustoupit novému modernímu trendu náhrobků-pomníků, ale neuspěl. Nezdařilo se to ani muzejnímu kroužku.

Čtenář se právem ptá, jak bylo naloženo s ostatky těch, kteří byli pohřbeni na hřbitůvku u kostela pak na místě dnešní obecné školy. Těžko říct. O nějakých exhumacích a přemísťováních není písemných svědectví. U kostela, mimo té zidky, se nikdy na žádné kosti nenarazilo a těch, nalezených při výkopech pro základy obecné školy, bylo prý uboze málo. Zdá se tedy, že kosti všech těch, kteří se kdy pomínuli, neušly známému výroku: „Člověče, věz, že prach jsi byl a v prach se obrátíš!“

Jinde a jinak je tomu předcházeno zehem. Každý má právo volby způsobu

pohřbení. Snad s vědomím, že žádný z pomníků nebude na žádném hřbitově tak dlouho, jako pyramidy v poušti. Uvědomme si, že v lidstvu byla vždycky jen nepatrná menšina těch, kteří se pohřbení a náhrobků dočkali. Někdy se tomu stalo i u nás. Nezřídka lidským selháním...

Předešly nás na věčnost tisíce spolurodáků. Tisíce potomků předejdeme i my, současníci. Tak je to dáno Bohem i přírodou. Je to osud každého tvora mezi jeho zrozením a zánikem. Ani smíření se s tím nikomu neuleví.

Snad to za mne říká i moje báseň...

Vysvětlení k básni, hlavně pro mladé: Jamky v hlíně jsme si dodělávali kramflíky, to pro hru v kuličky, polanžocku v gramolky. Tak jsme totiž kuličkám říkali. A co to znamená, že „... gramolky jsem šúkal prstem odraným...?“ Postrkoval jsem je do jamky - jamečky, pravidlo zapovídalo jejich dlouhé postrknutí. Ruměnice pospolná je odborný název červeného hmyzu, vylézajícímu brzo na jaře na deskami oplocená humna, sluncem zahřátá. My jsme jim říkali Panbíčkovy kravičky! Nikdy jsem nepochopil proč. Ale neubližovali jsme jim. Dnešní kluci hru o gramolky neznají, proč také, že?

Malá jazyková poradna

J. J. Uher

Nepůjde mi v ní o ta „zpropadená“ tvrda a měkká Y – I, ale o špatné chápání významu slov, u kterých není jedno, kdy je použijeme. Tentokrát mi jde o slovní význam použitý v článku KRIZE LAN-

ŽHOTSKÝCH TRADIC (Lanžhot č. 1., 2018, autoři lanžhotská chasa).

Autoři se v něm podrobně rozepisují o tom, co všechno je vedlo k několika omezením v tradičním programu lanžhotských hodů, ale i v případě jiných kdysi zcela bezproblémových akcí. Aby nám sdělili, k čemu se nakonec rozhodli. Píší, cituji:

„**Díky** této situaci jsme se rozhodli pro tento rok fašank, zahrávání hodů a kateřinskou zábavu nepořádat.“ Konec citace. Slovo **díky** jsem podtrhl já. Protože právě o ně jde. A nepůjde mi o žádnou „prkotinu“. Vždyť to, k čemu se rozhodli, musí být pro ně ne nepříjemné, ale až bolestivé. Zrovna jako pro onu část lanžhotské veřejnosti, které je to určitě také líto.

O co mi tedy vlastně jde? Odpovím vám, chlapci, nejprve příkladem: „Představte si, že z vás někoho na přechodu nepozorný řidič srazí a způsobí vám dost vážné zranění. Někjaký novinář napíše, že **díky** nepozornosti řidiče jste mohli přijít

o nohu. **Díky nepozornosti!** To je ale blbost, že?! Proč?

Inu, protože o tu nohu jste mohli přijít **ne díky** nepozornosti řidiče, ale **vinou** nepozornosti. Vinou byste o ni mohli přijít v případě, že ta nepozornost na přechodu byla na vaší straně, ne řidičově.

Díky řidičově pozornosti, mohli byste o ni nepřijít. Takže pokud se nám něco stane nedbalostí někoho jiného, stane se tak jeho vinou, a zavínáte-li si něco sami, pak vaší vlastní vinou. Tudíž k tomu, k čemu jste se pak rozhodli, učinili jste tak ne „Díky této situaci... ale její vinou!“

Humor na závěr. Četl jsem v jedné reportáži o fotbalovém zápase tato slova kouče poraženého mužstva: „Vinou soudce, který proti nám zapískal v poslední minutě nespravedlivou penaltu, utrpěli jsme porážku. A to ještě díky tomu, že neprávem prodloužil zápas o pět minut! Chudák sudí...“

Takže pozor KDY VINOU A KDY DÍKY!!!

Děkuji

Josef Jožulka Uher

Na stránce společenské části týdeníku NOVÝ ŽIVOT, jsem uveřejnil tento text: „S hlubokým dojetím posílám neznámé čtenáře z Tvrdonic poděkování za její DĚKUJI! k mým narozeninám. JOŽULKA“

Domníval jsem se, že jsem tím nevzbudil žádnou mimořádnou pozornost u lanžhotských občanů, mezi nimiž žiji. Nemýlil jsem se až do minulého týdne, posledního v dubnu. To mne potkala jedna žena, ne už mladice, jejíž jazyk „vykul“ dobrý kovář.

„Ná, posúchaj, Jožulko, co ti to tá Tvrdončanka pod tým jejím DĚKUJU! naškrábaua tak extrovního, že ta to tak dojauo? A co od nás šecí sa na tebja vyprdlí? No, bóže, to snad nikdo nesuaviu pětasmdešátku? Ani bych si o nic takového nestáua, vícherňáku!“ Jít dál bez odpovědi se mi jevilo jako nejlepší řešení. Ale něco takového z cituplné hlavy jen tak nevypudíte.

Nejsem příznivcem jakýchkoliv oslav, včetně narozenin, které se až adorativním způsobem soustřeďují hlavně a jen na VĚK oslavovaného. Na tom, že jsme se narodili a dožili toho kterého věku, nemá nikdo z nás vůbec žádnou zásluhu, za kterou by měl být chválen (adorován - zbožně uctíván). Proto jsem také poprosil pracovníci našeho městského úřadu Hanu Tučkovou, aby moje jubileum nebylo uváděno ve zpravodaji a vedení města nepomýšlelo na jeho připomenutí jakýmkoliv obřadem. Bylo mi vyhověno.

V roce 1933 se 1. březen přinatrefil na středu a ne ledajakou: Popeleční, lidově Škaredú. Letos tomu bylo stejně. Ač jsem příchod mých polokulatin utajoval, seč jsem mohl, tak jak bych chtěl, jsem neuspěl. Naštěstí telefonátů a pohlednic bylo poskrovnu. Leč za město Lanžhot a kulturní komisi mi s dárkovým košem přišli blahopřát starosta Mgr. Ladislav Straka spolu s matrikářkou a kronikářkou Hanou Tučkovou, s dárkovým košem a přáním se nezpозdila ani tři děvčata z výboru Svazu invalidů (třicet let jsem byl jeho jednatelem) Uhrová, Horká a Benadová, nečekaně mne stejným dárkem podarovali manželé Eva a Sláva Jeřábekovi, bývalí obchodníci, i děvčata prodavačky. Nemohl bych si tedy stěžovat Ježíšovým rčením, že „Doma nikdo není prorokem!“, ač mnohem více je-

dinců, kteří by mi projevíli uznání a vděčnost, spočívá na hřbitově, což je logické vzhledem k mému věku. Nesmím však zapomenout, že v hudebním pořadu „Na přání“ rozhlasu Brno, mi až z Kanady od Niagary, nechali zahrát jednu z mých skladeb Liduška a Jirka Švirgovi, v poledním vydání, a večer se stejným způsobem přidala za lanžhotský sbor také Marie Prajková, jedna z mála, které nezapomínají jak na pěšničkovou tvorbu Rózky Horákové - Uhrové, tak i moji. Ti všichni mysleli především na můj věk v těle, které by zdraví tolik potřebovalo, ač zázrak přírody každého mozku se jakž takž s tvořivým přemýšlením drží.

Vrátím se v závěru tohoto „vynuceného“ rozjímání i k tomu, na co čtenáři asi nejvíce čekají. Na slova pod DĚKUJI! neznámé mně ČTENÁŘKY Z TVRDNIC. Zde jsou:

„Vážený pane Uher, dnešní den 1. března je důvod k přání a také k poděkování. Děkuji za to, že jste, a děkuji za to, že Vás znám, a děkuji za všechno, co od Vás získávám. Jste úžasný. Krásné narozeniny. Čtenářka z Tvrdonic.“

Moudrý řecký filozof Platon už před více než dvěma tisíci roky říkal: „Pravé chvály nemáš-li sám od sebe, od jiného jiné nečekej. /.../ Všecky věci čas mění: scházejí netoliko rodové, ale i města. Neb cokoli s časem zajde, s časem zapadne. A stejně slovný Cicero varuje: „Žádný se vysokým a osvíceným rozumem nechlub!“

Snad jsem se jedním i druhým řídil celých těch pětadesát let tvůrčích činností (literatura, skladatelství, poezie a publicistika) hned ve čtyřech oblastech umění.

Snad někdo v budoucnosti na to přijde...

Po roce opět v Americe

Marie Petřlová

*Je lepší jednou něco vidět
na vlastní oči,
než o tom slyšet
tisíckrát z vyprávění.*

Po loňském úspěšném pracovním výletě do Atlanty dostaly i letos paní Marie Švirgová a Dagmar Benešová pozvání od české ambasády, aby v dílnách zopakovaly malování vajíček a mašliček. Od paní Švirgové to byla velká odvaha v 82 letech letět letadlem, protože má potíže při přistávání.

Pracovní dílna na české ambasádě

Chce se o své dojmy podělit se čtenáři zpravodaje. Říká, že se dlouho rozmýšlela i kvůli zdraví, ale když se dověděla, že je v programu i New York, neváhala a rozhodla se, že jej musí vidět. I když tato cesta byla o dva dny kratší, viděly více úžasných památných míst než vloni.

Ve středu 21. 3. odletěly z Vídně do Washingtonu. Manžel kulturní ataše Šárky Xavier je odvezl k nim domů, kde se ubytovaly. Příští den je na ambasádě přivítal velvyslanec Hynek Kmoníček.

Pan Xavier je vzal do japonské restaurace, kde si všichni pochutnali na sushi, a pak do francouzské kavárny poblíž uni-

verzity Georgetown, kde se nachází lavička Václava Havla. Pěkným zakončením dne byla prohlídka bílého chrámu uzavřeného sloupovou kolonádou, kde je umístěna socha sedícího Abrahama Lincolna.

V pátek se uskutečnilo setkání s advokátem černochů panem Billem, který je pozval na gospel a oběd v thajské restauraci. Do dílny pro českou komunitu Sokola se obě ženy oblekly do našich krojů. Sobota byla pracovní. Vystřídalo se po etapách 100 dětí se svými rodiči.

V neděli nažehlily slavnostní kroje a s Billem odjely do černošské čtvrti za řeku Potomac do kostela na gospel. Po přivítání Bill vzpomněl, že před lety tam přivedl také Václava Havla. Pak se jelo do dalšího kostela, který se podobal spíše starému skladu. Hudba se zpěvem byla hlučná jako na diskotéce, proto se naše výprava nenápadně vytratila a odjela do katolické katedrály sv. Trojice, ve které je

OSN - New York

mnoho kapliček. V jedné je také Panna Maria Hostýnská. Je tam také zdražilá figurina papeže Františka, která vypadá jako živá.

Pak už je čekala vytoučená cesta do New Yorku. Rychle metrem na nádraží a rychlíkem za tři hodiny už je vítal Karel Komárek, který je diplomatem na stálé misi při OSN.

V pondělí se jelo na trajekt do Manhattanu kolem sochy Svobody a pak pěšky po Broadwayi k památníku bývalých dvojčat na velké ploše Ground zero. Památník představuje ptáka, jehož trup připomíná letadlo s křídly. Na místě dvojčat byl postaven největší mrakodrap One World Trade Center vysoký téměř 550 m. Následovala procházka ulicí Rockwell, která je pojmenována po nejbohatším muži světa, a zastávka v katedrále sv. Patrika. Do československého národního domu na setkání s dvaceti krajany přijely ženy s panem Komárkem samozřejmě v krojích. Loutkář Vít Hořejší pletl žílu. V české hospodě si všichni pochutnali na guláši. Paní Švirgová s Dášou zaspívaly Vínečko bílé a na závěr s učitelkou Zuzanou S panem Bohem idem od vás.

V úterý následovala cesta k mrakodrapu Chrysler Building. Je 300 m vysoký a ze zdí kolem chodníku tryskají vodopády. Nezapomenutelným zážitkem byla prohlídka budovy OSN s průvodcem Karlem Komárkem. Všichni museli projít přísnou kontrolou jako na letišti. Před vchodem 113 vlajek představuje všechny státy OSN. Na chodbách je mnoho uměleckých děl. Jsou to dary z celého světa včetně křišťálového lustru z ČR. V největším kongresovém sále si mohla paní Švirgová stoupnout za řečnický pult a mluvit, což byla pro ni

velká čest. Všechno jednou končí rozloučením a odletem domů.

Závěrem paní Švirgová říká, že 30minutové přistávání bylo pro ni velmi kruté. Nejdříve jí zalehlo v uších, pak ji začalo píchat jako při zánětu středního ucha a rozbolely ji žíly pod ušima na krku.

Po přistání bolest ustala, ale neslyšela dva dny. Ale co znamená půl hodiny nepříjemností proti návštěvě tolika krásných a zajímavých míst a památek a také se setkání s krajany. Vždyť kdo se může pochlubit, že mluvil v kongresovém sále OSN? Poděkujeme paní Švirgové za reprezentaci Lanžhota a přejme jí, ať jí krásné vzpomínky zůstanou v srdci a provází ji životem.

gospel - náboženský černošský hudební i pěvecký výraz

Český rozhlas Brno v Lanžhotě

Napsala Marie Prajková

V posledním dubnovém týdnu jsme mohli slyšet několikrát denně ze stanice Českého rozhlasu Brno jméno našeho města Lanžhota. Rozhlasová stanice vysílala upoutávku na pochod Marka Šalandy podél česko-slovenské hranice u příležitosti stého výročí vzniku samostatného československého státu.

Každý den se v pořadu Zdeňka Junáka tento mladý chodec ohlásil s reportáží z místa, kam den před tím ve večerních hodinách dorazil. Setkával se s obyvateli těchto míst na obou stranách hranice, tedy na Moravě i na Slovensku. Oslovení lidé mu sdělovali zajímavosti o místě, kde žijí, mnohdy vedl rozhovor s představiteli navštívených obcí. Se zájmem jsme denně Markovy reportáže v rádiu poslouchali. Cílem jeho cesty bylo dojít až na soutok řek Moravy a Dyje, kde už se oba naše státy potkávají s Rakouskem. Tuto poslední etapu na soutok Marek Šalanda uskutečnil v neděli 29. dubna v dopoledních hodinách.

Jako připomínku stého výročí vzniku našeho státu se Jihomoravský kraj rozhodl zasadit na svém území 100 sazenic památných lip. Naše město dostalo jednu z nich. Je to lípa s číslem 16. Tato lípa se měla zasadit v parku před školou TGM.

A tak nebyla náhoda, že právě před školou dorazil v jihobrněnském kroji Marek Šalanda. Byl přivítán chlebem a solí a také přípitkem se starostou Ladislavem Strakou a místostarostkou Petrou Říhovou. U lípy se sešlo hned několik sborů. Byly to oba naše krojované sbory z Lanžhota, mužský sbor z Hrušek a také host z druhé

strany řeky Moravy – ženský sbor z Brodského. Každý sbor zazpíval po jedné písni a vyplnil tak dobu, po kterou starosta a vytrvalostní chodec společně sázeli lípu. Po jejím zasazení všechny sbory zazpívaly oblíbenou píseň našeho prvního prezidenta Tomáše G. Masaryka, jehož jméno čestně nese ve svém názvu i naše lanžhotská základní škola. Byla to píseň „Ach synku, synku“. Po tomto aktu jsme se odebrali do sálu Podlužanu, kde se uskutečnila veřejná rozhlasová nahrávka besedy s Markem Šalandou nazvaná „Českomoravská pout“.

Rozhlasoví redaktori, Hana Ondryášová a Jiří Kokmotos, vedli rozhovor s chodcem Markem a také s jeho manželkou, která byla rovněž oblečena do zrekonstruovaného kroje jihobrněnského venkova. Pozoruhodné na tomto manželském páru je to, že manželka Marka je Slovenka. A tak i tato manželská vazba naplňovala pokračující přátelství a vzájemnost obou našich národů. Rozhovoru se účastnil i náš starosta a bývalý starosta Hrušek. Ten chodce provázel na cestě naším Podlužím. Všechny tyto krátké rozhovory byly proloženy zpěvem sboru našich žen z Lanžhota, ženského sboru z Brodského, mužáckého sboru z Hrušek a také písněmi cimbálové muziky Slovácko mladší. Cimbálová muzika doprovázela i písně našeho ženského sboru z Lanžhota.

Když jsme měly vybrat písně pro tuto příležitost, položily jsme si otázku, která událost v období těchto sta let byla pro Lanžhot nejvýznamnější. Shodly jsme se

na tom, že to bylo osvobození Lanžhotu v dubnu 1945. A proto jsme zazpívaly následující písně. O vodě, která se v minulosti každoročně vylévala pod Lanžhotem, to byla píseň Vojtěcha Bartoše „Za lanžotku dědinečku“. V písních lanžhotské skladatelky Rozálie Horákové se často objevovala prosba o zachování míru. Tak tomu bylo i v písni „Kde se Morava a Dyje točí“. V poslední písni s názvem „Šla sem sa podívat“ nás autorka R. Horáková zavedla na věž lanžhotského kostela.

Písni Vojtěcha Bartoše „Za Lanžhotem v poli“, kterou zpívaly sbory i publikum, byla veřejná rozhlasová nahrávka ukončena.

Odcházející diváci byli spokojeni, nešetřili pochvalou a slovy vděku za příjemné strávení nedělního odpoledne v Lanžhotě. A my všichni se těšíme na vysílání lanžhotské nahrávky na stanicích Českého rozhlasu Brno a Zlín.

Zájezd do Říma

Zdeněk Šmída

Ve dnech 4. až 8. května 2018 jsme se zúčastnili poznávacího zájezdu do Říma a okolí za účasti zájemců z mnoha míst České republiky včetně Lanžhota. Zájezd pořádala česká cestovní kancelář A21.

Plánovanou prohlídku Říma, Tivoli a Ostie doplnila neplánovaná návštěva Brixenu. Bylo to nádherné i dobrodružné. Své dojmy a stručný popis průběhu zájezdu shrnuji v přiložené veršované „závěrečné zprávě“.

Vzpomínka na zájezd do Říma aneb Nezapomeň šohajku...

(a též poděkování Jožkovi Křížovi, který to všecko zbuntoval)

*Nikdá nezapomenu na zájezd do Říma
s olomůcků cestovků dýchat mořské klima
a s lanžhotsků partyjů bylo to tam prima.*

*Z Prahy, Brna, Ostravy, Hranic, Olomůcka
vydali sa tūristi provětrat si plůca
po památkách antických římských vojevůdců.*

*Nasedli sme v Břeclavě na vlak české dráhy,
nový klobúk na hlavě, parádní aj drahý,
nechcel v Brně vystúpit, ujel mně do Prahy.*

*Delegátka Italka znala dobře česky,
vítala nás nadšeně, vypadala hezky,
vytáhly sa pulčiky, sedmičky a blesky.*

*Poschodák značky Van Hool zelenkavě bílý,
pohodlný, luxusní, řidiči těž „milí“,
vyjeli sme přesně včas k italskému cíli.*

*Z Moravy to šlapalo tým luxusním busem,
ale z Prahy v koloně šlo to jak s funusem,
do Říma sme dojeli s celkem značným skluzem.*

*U Říma na odstavném busů parkovišti
bylo pěkně nastlané, smrad jak na hnojišti,
barkdo sa tam vysere, skoro každý vyščí.*

*Proto rychlo přestúpit do římského metra,
prohlédnuť si památky křesťanského centra,
Vatikánské náměstí, chrám svatého Petra.*

*Chrámy, sochy, fontány, krása k pohledání,
Koloseum, Pantheon máš tu jak na dlani,
na hotel sme dojeli notně utáhaní.*

*Krásný hotel Loasi, znavených těl stánek,
od námořních přístavů středomořský vánek,
hluk letadel nad hlavu nerušil náš spánek.*

*Další den do Tivoli – sídla Hadriána,
v zahradách vily d'Este zas samá fontána,
nezadá si s nádhery Fórum Romána.*

*Ruiny města Ostia působí úžasně,
v amfiteátru zněly ty „naše“ trojhlasně
a po koupání v moři cítil sem sa šťastně.*

*Nadšení nás ovládlo – snád' to ináč nešlo,
v hotelovém pokoji hodně sa nás sešlo,
zpívalo sa aj pilo, co sa do nás vešlo.*

*Straka, Bartoš, Hostina
dle lanžhotských zvyků,
aj Ciprys, Kříž, Lacina „tvrdili muziku“,
užili si košť vína, měli v Římě kliku.*

*Spokojené možu byt také jejich ženy,
že nehóná Italky – nemosá byt scény:
„Radši nech je napitý než,
chraň Bůh, nevěrný!“*

*Konečně den odjezdu z té náročné túry,
dojmy plně nabyti z antické kultúry,
čekal nás však zlatý hřeb,
snád' byl eslán shůry.*

*Alpský úsvit v Brenneru má nádherný efekt,
autobus však v průseru, v horách chytil defekt,
trávime den v Brixenu, kde žil kněžský prefekt.*

*Středověké kláštery, bystrá horská říčka,
krásné alpské okolí, dům Karla Havlíčka,
však při cestě k domovu padala nám víčka.*

*Dojeli sme v pohodě s přestupem u Lince,
konečně sme přejeli zas naše hranice,
jedni řvali nadšením, jiní: „Nikdy více!“*

*Zájezd to byl perfektní, ač né bez potíží,
už sa těším na další – třeba po Paříži,
s tů „lanžhotsků cestovků“:
„Díky, Jožko Kříží!“*

Mistrovství světa FMBB 2018

Kynologický klub Kostice

Člen kynologického spolku Kostice a rodák města Lanžhot Josef Šesták se se svým psem Cyclone Olbramovický kvítek zúčastnil mistrovství světa belgických ovčáků.

Ve slovinském městě Ajdovščina se od 23. do 29. 4. 2018 konalo Mistrovství světa FMBB 2018. FMBB (Federation Mondiale Berger Belges) je mezinárodní kynologická federace zabývající se sportovním výcvikem a chovem belgického ovčáka. Tohoto mistrovství se zúčastnilo celkem 542 závodníků z 38 zemí a zápolilo se v 7 disciplínách.

Českou republiku v disciplíně IPO 3 reprezentovalo sedmičlenné družstvo, do kterého se probojoval i člen kynologického spolku Kostice – Josef Šesták se svým psem Cyclone Olbramovický kvítek.

V disciplíně IPO se na mistrovství světa soutěží ve třech disciplínách. Podle mezinárodního zkušebního řádu IPO 3 to jsou stopa, poslušnost a obrana. Vzhledem k náročnosti soutěže a velkému počtu soutěžících jsou disciplíny rozlosovány do čtyř dní, aby měl každý závodník jen jednu disciplínu denně.

V průběhu celého mistrovství panovalo takřka tropické počasí, které udělalo závod ještě náročnějším. A nejen vysoké teploty ztěžovaly závodní disciplíny, například v pátek ráno foukal tak silný vítr, že některé disciplíny musely být až do odpoledních hodin přerušeny.

Hodnocení mistrovského závodu bylo opravdu přísné a nekompromisní, rozhodčím neunikla žádná chybička ani žádná nepovolená pomoc od psovoda.

Celkovým počtem 247 bodů se naše dvojice v tomto náročném závodě s neuvěřitelnou konkurencí, ve kterém rozhodují bodičky a stejný počet bodů má i několik závodníků, umístila na velmi pěkném 58. místě (ze 129 soutěžících). Svými body přispěli k umístění České republiky na třetím místě v soutěži družstev, a odvezli si tak s ostatními českými reprezentanty bronzovou medaili.

Gratulujeme a přejeme další úspěchy ve výcviku.

Zhodnocení basketbalové sezóny 2017/2018

Lucie Štáhllová, Lucie Šestáková

V družstvu žen v letošní sezóně došlo ke změnám ve složení. Do družstva se vrátily hráčky, které několik sezón sbíraly zkušenosti v ligovém družstvu Kyjova. Také se k našemu týmu přidaly hráčky po několikaleté pauze od basketbalu. Přesto jsme podávaly ve většině zápasů vyrovnané výkony. Podařilo se nám dosáhnout sedmého místa v soutěži OPI ženy.

Družstvo děvčat U15 hrající nadregionální soutěž se celou sezónu potýkalo s nedostatkem hráček. Proto se muselo doplnit hostujícími hráčkami z Dubňan a mladšími děvčaty z kategorie U12. I přesto se děvčata umístila na pěkném sedmém místě.

Nejlépe se v této sezóně umístilo družstvo kategorie U12 hrající soutěž OP mini.

Děvčata dosáhla na krásné čtvrté místo, kdy dokázala porazit družstva jako KP Brno, SKB Tišnov a Jiskra Kyjov.

Oddíl basketbalu děkuje za finanční podporu městu Lanžhot. Bez této podpory by za stávajících podmínek nemohl oddíl fungovat. Dále děkujeme rodičům a fanouškům, kteří nás po celou sezónu podporovali a byli naším šestým hráčem.

Záchranáři lužních lesů

Josef Nitra

Lužní lesy lemující řečiště Dyje a Moravy jsou se svojí rozlohou přes 3500 hektarů nejrozsáhlejším komplexem svého druhu ve střední Evropě. Pokud se o nich hovoří v souvislosti se záchranáři, mluví se o ekoložích, jejichž úloha je bezesporu velice významná. Ve městě Lanžhot, v jehož katastru se nachází hned několik chráněných území, sídlí sbor dobrovolných hasičů, který má své záchranářské poslání právě vzhledem k těmto lesům specifické a mezi jinými sbory tak trochu výjimečné.

Start s dřevěnou stříkačkou

Hasičský sbor v Lanžhotě byl založen 14. srpna 1883. Řadí se tím mezi nejstarší české sbory na Moravě a v okrese Břeclav má nejdelší historii. Jeho prvním předsedou

Nad stránkami kroniky

se stal hostinský Josef Ondryška, místostarostou rolník Pavel Cíprys, pokladníkem rolník

Michal Uher a jednatelem učitel František Pastyřík. Do začátku získal od obce dřevěnou stříkačku, která, jak se později ukázalo, byla nepoužitelná, a proto Vzájemně pojišťovací banka Slavia v Brně darovala sboru novou, čtyřkolovou.

Požárním skladištěm pro stříkačku a náradí se stal obecní dům „Na dílni“ vedle tehdejší infekční nemocnice. Před skladištěm bylo postaveno dřevěné ležiště. Zakoupily se čtyři lezecké pásy, čtyřdílný nastrkovací žebřík, hákový a střeškový žebřík a další náradí.

Po tvrdém výcviku, kterého se účastnili všichni členové, se v neděli 25. listopadu 1883 konalo veřejné cvičení. Za první tři roky svého působení lanžhotští hasiči zasahovali u 35 požárů. Samozřejmě, že se nevěnovali pouze činnosti na úseku požární ochrany. Například 2. dubna 1905 sehráli první divadelní představení, pořádali taneční zábavy, plesy a veřejná cvičení.

Později se sbor přestěhoval do požárního skladiště v Luční ulici. Nadále pracoval a pomáhal nejen ve městě. Není divu, že byl uznáván široko daleko. V roce 1940 se začal stavět nový obecní úřad se zbrojnicí a hasiči se již za rok stěhovali do nového.

Po válce sbor získal do užívání vojenské vozidlo americké výroby Dodge Ambulance. V roce 1966 se pořádalo další veřejné cvičení, při kterém sbor převzal do užívání nové vozidlo CAS 16 Praha RN. Toto vozi-

dlo bylo zakoupeno jako nové a celou částku na něj věnovala obec.

V roce 1983 byla obměněna technika CAS 25 Škoda 706 RTHP převodem od profesionálních hasičů v Břeclavi. V té době už technický park rozšířil i dopravní automobil Avia.

Jednotka ve trojce

SDH Lanžhot má 58 řádných členů a nepočít sympatizantů. Jeho šestnáctičlenná jednotka je v zařazení JPO III a aktivně se účastní řady zásahů v nejjihnějším cípu Jihomoravského kraje. Je sice poslední obcí mezi hranicemi s Rakouskem a Slovenskem, ale u pohraničních řek se nachází ještě velký prostor masově navštěvované Národní přírodní rezervace Soutok. Přesto, že se většinou cyklisté chovají k přírodě šetrně, nebezpečí vzniku požárů v opuštěné oblasti hrozí neustále. Například 31. května 2015 tu hořel strom. Také už byl vyhlášen poplach na signalizaci EPS v přečerpávací stanici firmy Transgas. Naštěstí šlo o planý poplach.

Dyje a Morava představují častý zdroj záplav, protože se vody v rovinatém prostředí lužních lesů rozlévají velice rychle. O tom

se obyvatelé lanžhotského výběžku už předsvědčili nejen při tragických povodních. Na jaře 2006 došlo k přetečení a poškození všech přehradních hrází na toku řeky. Povodeň nebyla schopna zadržet ani soustava nádrží Nové Mlýny a došlo mj. k vážnému poškození zámeckých zahrad v Lednici.

Sbor má také sportovní družstva žen a mužů, která se účastní Břeclavské hasičské ligy. V roce 2016 se muži umístili na pátém místě a ženy na krásném druhém. Každoročně sbor pořádá soutěž v požárním sportu, která patří mezi nejlépe pořádané soutěže v kraji. V minulosti měl sbor i mladé hasiče, jež vedla učitelka Marie Uhrová, která v roce 2017 oslavila krásných devadesát let. Těto činnosti se věnovala několik let a za to jí patří velký dík.

Od roku 1998 vlastní sbor Čestný prapor SH ČMS a od roku 2013 Stuhu k čestnému praporu.

Boj o novou techniku

Dnes sbor disponuje dopravním vozidlem Avia a CAS K25 Liaz. CAS K25 Liaz, tedy cisternová automobilová stříkačka, byla pořízena z dotací Jihomoravského kraje v roce

Slavnostní převzetí poháru

2005. Členové na ní provedli přestavbu, která se týkala hlavně přestříkání karoserie a úprav na uložení prostředků.

„V podstatě celý rok 2016 se točil okolo nákupu nového vozidla,“ řekl mi s neskrývanou radostí starosta sboru Tomáš Bača o Velikonocích 2017. „Naskytla se nám možnost pořízení nového vozidla z dotačního evropského programu IROP. Tento program byl vypsan pro boj se suchem a naše město spadalo do oblasti, kde bylo možné tuto dotaci čerpat. Začal nám nekonečný příběh, který se točil kolem papírování, pořizování technických specifikací a mnoha dalších věcí, nezbytných k docílení grantu. Samozřejmě, že splnění všech podmínek musí splňovat i právní normy a sami bychom to nezvládli.“ O půl roku později se sen stal skutečností a dnes má lanžhotská jednotka k dispozici tu nejmodernější techniku, velkokapacitní požární cisternu Scania.

V roce 2001 byla zcela zrekonstruována zbrojnice na náměstí. Stará již nedostačující garáž byla stržena a postavena nová pro dvě

vozidla. Bylo přestavěno i podkroví a členové sboru se dočkali krásného plnohodnotného zázemí pro svou činnost.

Tomáš Bača mě spolu s velitelem Františkem Gálem provedli prostorami nově obnovené hasičárny, které vypovídají o tom, že Lanžhotští si toho, co mají, váží a snaží se vše udržovat v perfektním stavu. Jenom jim držím palce, aby svou techniku používali pouze při nácvicích, ukázkách a soutěžích. Bohužel, více než deset výjezdů ročně je pořád hodně. Takové roky, jakými byly třeba 1975 nebo 1979, kdy v Lanžhotě neznamenali žádný ostrý výjezd, by se mohly zopakovat.

Tenisté začali sezónu v novém

Radek Janík

Tenisový oddíl Sokola Lanžhot započal novou sezónu poněkud dříve, než je ve zvyku. Tou startovací čarou byla výstavba nového oplocení kolem celého tenisového areálu. Ještě v zimních měsících byla započata práce na odstranění starého oplocení tak, aby nebyla nová sezóna narušena stavbou nového oplocení. Vše se povedlo dokončit v termínu, a tak mohli naši tenisté vyběhnout na novou antuku a začít hájit barvy našeho oddílu v soutěžích. Družstvo dospělých A si minulou sezónu vybojovalo postup, a tak brázdí svoji účast ve II. třídě. Dospělí B hrají své zápasy ve IV. třídě a dorostenci bojují stejně jako naše dospělé áčko ve II. třídě, kde jsou jim za soupeře např. Napajedla, Hodonín, Brno atd. Oddílu se podařilo obsadit i žákovské soutěže, a to staršímu žactvu A (II. třída) a staršímu žactvu B (III. třída). Co se týče mladších, tak tito žáci nastupují ve III. třídě. Je vidět, že zájem o tenis

zase roste, neboť se nám podařilo obsadit i Baby tenis, který se hraje turnajovou formou. Na frontě neregistrované soutěže se představí naše družstva v I. lize (minulý ročník si družstvo I. Tenis Lanžhot vybojovalo postup do nejvyšší skupiny) a potom jedno družstvo v II. lize, obsadíme mix a necháme taktéž vyniknout tým veteránů. Tímto bychom chtěli poděkovat všem brigádníkům, kteří se podíleli na stavbě nového oplocení a taktéž městu, které tuto akci finančně zabezpečilo.

Nové oplocení

Kuželkáři ukončili sezónu

Radek Janík

Již osmý ročník Uliční ligy v kuželnách byl ke konci dubna ukončen v kuželně hospody U Bartošů. Celá soutěž byla odehrána podle pravidel, která se osvědčila už minulý rok, a to v základní části systémem každý s každým a do návstavy play off byly zařazeny týmy do pavouka podle toho, jak se umístily. Do soutěže se přihlásilo celkem 16 týmů, což je na vytíženost kuželny meta, dá se říci konečná. Zájem od nových účastníků trvá, ale kapacitně

bychom to již nezvládli. Základní část a zisk Prezidentského poháru ovládlo družstvo hospody U Bartošů. Ve finále A (1.–8. tým) play off však podlehlí Hodinářům, kteří obhájili prvenství z minulého roku a zvedli tak nad hlavu putovní pohár pro vítěze. Ve finále B přehrálí Šaďůři Drtiče a skončili na pomyslné de-

váté přičce. Celkem se do soutěže zapojilo 97 hráčů, z toho patnáct žen. Nejlepším hráčem co do počtu průměru sražených kolků na zápas byl vyhlášen Schrom (232), následovaný Víšou (222) a Trubačem Z. (220). Nejlepší ženou se stala Šimáčková (199), následně Wallischová (189) a Skryjová (185). Chtěl bych tímto poděkovat všem kapitánům družstev za dochvilnost při domlouvání zápasů a majitelům kuželný, manželům Osičkovým, za vstřícnost a materiální pomoc po celou sezónu. V další sezóně vás

Vítězné družstvo Hodinářů

všechny rád uvítám zpět. To bude ale až po tradičních hodkách.

Odloženým textílem pomáháte řešit krizi. Děkujeme!

LANŽHOT (JV) – *Nezisková organizace AIDED z. s., obsluhující v našem městě kontejnery na odložený textil, boty a hračky umístěné na Sběrném dvoře Lesíček, děkuje jménem všech příjemců těchto darů našim občanům za pravidelné odkládání ještě využitelného textilu do nádob, za balení tohoto cenného materiálu do igelitových obalů a také trpělivost při svozech.*

„Za uplynulý rok se přístup obyvatel Lanžhota k odkládání a darování již použitého textilu, obuvi a hraček ve všech částech města velmi zlepšil. Materiál je pečlivě balen do igelitových obalů, takže se stává jen zřídka, že by byl vhašován do sběrných nádob volně,“ zhodnotil chování obyvatel města předseda spolku AIDED z.s. Petr Chlumecký. „Jsme za to

velmi rádi, protože jako člen PANELu neziskových organizací Jihomoravského kraje, jenž je součástí integrovaného záchranného systému, z tohoto materiálu snáze vytrídíme oblečení pro potřebné např. při zásazích Hasičského záchranného sboru nebo do příležitostných kontingentů humanitární pomoci. Zejména děkujeme za snahu občanů balit dary do igelitu. Jen tak nenavlnou a v případě zvlhlého nebo ne zcela čistého materiálu se vzájemně nekontaminují,“ dodal Chlumecký.

AIDED se snaží o zcela pravidelné vyprazdňování nádob a respektuje zpravidla čtrnáctidenní interval. Přesto se stává, že po vyprázdnění jsou nádoby vmžiku zase zcela plné. Zejména v době jarního nebo podzimního úklidového termínu jsou na svozový systém kladeny zvýšené nároky. „Prosíme dárce o trpělivost a shovívavost.

Když už nejde do nádob nic dalšího odložit, prosíme o vyčkání do jejich vyprázdnění. Obsah balíčků odkládaných vedle kontejnerů může i v igelitu při dešti nebo silné ranní rose navlhnout, a stane se tak hůře použitelným,“ komentovala problematiku fungování svozového systému autorka projektu Jana Vlková. „Děkujeme také obsluze sběrného dvora a pracovníkům městského úřadu i občanům za upozornění na případy přeplněných, poškozených anebo balíčky obložených nádob. V těchto případech tak můžeme operativně zasáhnout,“ připomněla Vlková.

Lanžhot i tímto přístupem začíná velmi významně zkvalitňovat integrovaný záchranný systém. Jeho obyvatelé tak snižují objem případného netříděného odpadu a zajišťují dostatečnou materiální

Foto Mgr. Jana Vlková

zálohu pro případ krizí, havarijních a dalších mimořádných situací. Sběrné nádoby v Lanžhotě jsou umístěny v areálu Sběrného dvora Lesíček. Děkujeme za odložený materiál a dodržování pravidel sběrného systému! Podrobnější informace na www.aided.cz.

Florbalový oddíl

Martin Drobík,
předseda TJ Sokol Lanžhot
a předseda florbalového oddílu

Vážené čtenářky a vážení čtenáři lanžhotského zpravodaje,

naše město vytváří vhodné podmínky pro realizaci našich sportovních snů, potřeb a sportovních zájmů. Každý z občanů Lanžhota si může vybrat, zda chce nebo nechce sám sportovat a zda své děti povede ke sportovním aktivitám. Podmínky jsou vytvořeny a záleží jen na nás, zda je využijeme, či ne. Jsem rád, že v rámci našeho sportovního prostředí umíme vychovávat mladé sportovce, na které jsme právem hrdí a máme se čím pochlubit.

Budu konkrétní a s velkou radostí, se s vámi podělím, milí čtenáři, s dvěma příběhy našich mladých florbalových sportovců. Dozvíte se více o Michalu Konrádovi a Kristýně Spevárové.

Slečny mají přednost, a proto začnu Kristýnou. Žákyně naší základní školy se začala věnovat florbalu od svých 9 let. V začátcích byla neohrabaná florbalová brankářka, která moc nevěděla co s rukama a co s nohama. V tak brzkém věku se nám trenérům těžko odhaduje sportovní talent budoucích sportovců. Kristýnka dostala šanci a svým vlastním přístupem, pílí a touhou něco dokázat se začala zlep-

Kristýna Spevářová

šovat a najednou jediná mezi chlapci to dotáhla do úrovně, kdy jsme ji mohli domluvit pokračování její sportovní kariéry v družstvu dorostenek a juniorek týmu Aligators Klobouky.

Jak jsou s Kristýnkou spokojeni? Cituji odpověď na prosbu: Chtěl bych tě požádat o zpětnou vazbu ke Kristýnce Spevářové.

Ahoj, no co říct, 100% účast v obou kategoriích, juniorky i dorostenky, v klíčových zápasech vždy skvěle podržela tým. Zodpovědný přístup ke všemu, skvělý přístup k týmu i trenérovi. Předčila několikrát moje očekávání. Skvělá práce trenérů od vás.

Pokud by to šlo, rádi bychom ji měli v týmu i další sezonu.

*Jaroslav Hála,
předseda a sekretář FbC Aligators*

Nebudu zdůrazňovat, že jen proto, aby splnila to, co je výše napsáno, musí stávat v den zápasu ve čtyři, pět hodin ráno a rodiče jí vycházejí vstříc a vozí ji na místo, kde si je zástupci nového oddílu převezmou a dovezou na zápas. Tak to je, když chcete plnit své sny, něco to stojí. Samo-

zřejmostí je účast na trénincích a nasazení během tréninku.

Kristýnko, děkujeme moc za reprezentaci Lanžhota a florbalového oddílu.

Druhý příběh je o Michalu Konrádovi. Žák naší základní školy, který se věnuje florbalu od svých 7 let. Zdraví mu moc nepřeje, a přesto se jeho rodiče na doporučení lékařů rozhodli, že Michalovi umožní sportovat a vybrali si florbal. Michal se jim odměnil tím, že bere svou roli hráče florbalu velmi vážně a dotáhl své snažení, trénování nejen v rámci tréninku, ale i něčím navíc doma a individuálně, k tomu, že se dostal do výběru Jihomoravského kraje a do širšího výběru reprezentace České republiky v kategorii starších žáků. V dnešní době o něho projevuje zájem tým Gullivers Brno a začíná zde i pravidelně hrát. Zatím formou hostování. Jak jsou s Michalem spokojeni? Cituji odpověď na prosbu: Chtěl bych tě požádat o zpětnou vazbu k Michalu Konrádovi.

– Ahoj, týmový hráč, který může a umí hrát na všech postech a dokáže hrát téměř s jakýmkoli spoluhráčem, což ukázal nejen v rámci svého působení u Gulliverů, ale i v rámci RV, kde hrál i s hráči Bulldogs a Hattricku;

– nebojí se vzít zodpovědnost na sebe, ale zároveň je i hodně kombinační a poctivý při hře dozadu;

– do budoucna je potřeba ho hlídat po fyzické stránce, tam vidím největší možný problém (za který ale sám moc nemůže);

– během půl sezony se zařadil mezi TOP 5 hráčů starších žáků Gullivers;

– vzhledem k výše napsanému nepředpokládáme žádné problémy při Michalově přesunu do kategorie dorostu.

Na závěr přidávám hodnocení trenéra Romana Jandy k výkonům Michala na závěrečném turnaji regionálního výběru starších žáků v lednu 2018:

Michal Konrád (centr, obránce, TJ Sokol Lanžhot) – do jaké lajny nastoupil, tu rozpohyboval a zároveň zvedl efektivnost směrem dopředu, sám se zařadil do TOP 2 kanadského bodování a zároveň TOP 2 hodnocení +/- . Na druhou stranu jako jediný hráč pravidelně nastupující k buly nedokázal ani jedno buly vyhrát. Velmi poctivý, skromný a snaživý hráč. Směrem do budoucna perfektní pro plnění funkce kapitána týmu.

*Jiří Bořecký,
šéftrenér Gullivers Brno*

Co víc k Michalovi napsat. Je jasným důkazem toho, že poctivým přístupem, každodenním trénováním a s vydatnou podporou celé rodiny, lze dotáhnout své

Michal Konrád

sportovní snažení i tak vysoko jako je reprezentace ČR. Obdivuji Michalovy rodiče, jak s velkou zodpovědností umožňují Michalovi plnit jeho sen a kolik času a cest do Brna musí absolvovat. Bez toho to nejde a snad jim Michal jednou poděkuje.

Michale, děkujeme moc za reprezentaci Lanžhota a florbalového oddílu.

Skautské jaro

Michal Tureček

Letos jsme, stejně jako každý rok, přivítali jaro velikonoční výpravou. Naším letošním útočištěm se stalo nedaleké městečko Mikulov. Navštívili jsme Sirotčí hrádek, Turola a starší z nás absolvovali také noční přechod Pálavy. Prožili jsme spolu tři dny plné dobrodružství a naučili se spoustu nových znalostí.

Na začátku dubna se náš oddíl zapojil do celostátní akce Uklidme Česko. Mladší

děti tak pomohly uklidit množství nejrůznějšího odpadu v okolí řeky Kyjovky. Starší se zase účastnily akce s Lužánkem. Nejprve bylo vysazeno 15 dubů u fotovoltaické elektrárny podél staré cesty do Břeclavi. Potom jsme se přesunuli na louku za hokejárnou a rozvěšeli v jejím okolí mnoho ptáčích budek.

Další významnou akcí tohoto jara byl Závod vlčat a světlušek, který pořádalo středisko v Mikulčicích. Dne 14. dubna jsme se tedy vydali do Mikulčic, kde jsme porovnali síly s téměř třiceti dalšími hlídkami z celé jižní Moravy. Stano-
viště na trase pro-
věřily naše znalosti
a dovednosti v nej-

Závod vlčat a světlušek Mikulčice, foto Petr Štípčák

různějších oborech. Náš oddíl reprezentovaly hned dvě hlídky po čtyřech členech – dívčí hlídka Mušketýři a chlapecká hlídka Panterí. Mušketýři se umístili na jedenáctém a Panterí na krásném šestém místě.

A co nás čeká v příštích měsících? Do konce školního roku se ještě vydáme na výlet na kolech. Čeká nás také schůzka na kolečkových bruslích, se kterými prověříme novou in-line dráhu na stadionu.

Co bude dál s vodou?

Antonín Hostina,
předseda spolku Soutok Lanžhot, z. s.

Je více problémových oblastí, kterým věnuje spolek Soutok Lanžhot pozornost a které nás nenechávají lhostejnými. Za všechny chceme v tomto článku upozornit na dvě, které se dotýkají nás všech a jsou aktuální. Obě zmiňované oblasti jsou ovlivněny nedostatkem vod, ať už povrchových nebo spodních.

Koncem července ukončíme školní rok závěrečnou schůzkou, na které vyhlásíme celoroční bodování a oceníme vítěze. Celý skautský rok vyvrcholí desetidenním letním táborem, jenž se uskuteční v první půlce srpna. Letos se utáboříme nedaleko obce Sloup v severní části Moravského krasu, kde určitě zažijeme mnoho dobrodružství a zábavy.

Čtyřicet let naše společnost bojuje s „povodněmi“ a buduje protipovodňová opatření. Koho z nás by napadlo, že nás čeká boj se suchem. Je mnoho věcí, bez kterých se dá žít, ale bez vody to zkrátka nejde.

Od doby vybudování ochranných hrází a regulace vod v korytech řek Dyje a Moravy se do naší krajiny dostává stále méně a méně vody. Regiony na horních tocích řek budují různá vodní díla sloužící k udržování vod a hospodaření s vodou a na nás vod nezbývá. Letošní rok je obzvláště

Lekniny na Kruhově bažině

Kruhová bažina bez života

extrémní na nedostatek vody. Studny vysychají, koryta řek se dají přebrodit ve vysokých botách. Dna vodních nádrží, koryta řek a svodnic jsou zaneseny sedimentem tak, že i ty poslední zbytky vod kvasí a likvidují tak vše živé, co se ve vodě nachází. Dneska potkáte komára, jehož líhniště jsou závislá na vodě, spíše na lanžhotském náměstí než v lese. Škeble rybníční už děti uvidí pouze v čítankách. Letošní rok je za celé období, které naše generace pamatuje, prvním, kdy do našeho regionu nepřišla žádná voda z jarních tání. Z důvodu nedostatku vody v řece Dyji a Moravě nedošlo ani k pravidelnému jarnímu povodňování obory Soutok. Zemníky v lese jsou vyschlé, nebo téměř vyschlé a bez života. Ty, kteří pamatují zarybněné zemníky a vodní nádrže, pronásleduje myšlenka, co bude v následujících letech. Za všechny zemníky a vodní nádrže vzpomeňme Kruhovou bažinu na Plákách. Každoročně jsme se chodili dívat na kvetoucí hladinu plnou barevných lekninových květů. Při pohle-

du na tuto nádheru vždy vzpomeneme na Ing. Pražáka, který lekniny před desítkami let na Kruhově bažině vysazoval. Dneska při pohledu na lekniny, které se těžce derou z rozpraskaného, vyschlého dna zemníku, nás u srdce zabolí. Co bude dál? Nevíme! Všichni můžeme pouze děkovat našim lesníkům, kteří byli natolik prozíraví, když za doby fořta Bohumila Balgy nechali naprojektovat a vybudovat soustavu kanálů a stavidel, kterými uměle drží alespoň část vody, tak potřebné pro život lužního lesa. Pokud by nedošlo k tomuto projektu, dneska bychom se chodili dívat pouze na zbytky lesů zdevastovaných suchem a chráněným bobrem. Nabízí se otázka, co udělali na ochranu lužního lesa „ochránci přírody“, kteří práci lesníků často kritizují.

Rybník Kout zachycen ak. malířem F. Šulákem

Druhým neutěšeným pohledem je pohled na obecní rybník Kout. Pryč jsou doby, kdy náš rodák malíř František Šulák z Limpína zachycoval na svá plátna zrcadlící se západ slunce na hladině rybníka, kam jsme chodili s dětmi krmit labutě a ostatní vodní ptactvo. Kam se naši předci chodili koupat a rybník využívali nejen k odpočinku. Plavala tam hejna hus domácích se zabarvenými křídly podle toho, které rodině patřily. Při pohledu na stávající žalostný stav rybníka Kout musí

Rybník Kout zachycen A. Ondráčkem

každý občan přiznat, že zde nepomůže malá záplata ve formě úpravy dna. Rybník potřebuje uvést do původního stavu, zprůtočnit napojením na koryto řeky Kyjovky (pro pamětníky – stavidlo na Pavlíčkově). Těm, kteří tvrdí, že to nejde, říkáme: Nemáte pravdu! Voda se dá do rybníka Kout dovést původním járkem za sběrným dvorem a vodu odvádět zpět do Kyjovky Cajů za Vagonkou, a tak rybník zprůtočnit. (Měření nadmořských výšek a výšek hladiny vod pro náš spolek provedla soukromá společnost, která se měřením zabývá profesionálně.) Ve věci obnovení napouš-

Rybník bez vody

Realita rybníka Kout v roce 2018

těcího járků z Kyjovky do rybníka mnoho práce učinilo místní rybářské sdružení. Proč nemít hezký rybník ke sportovnímu rybaření a odpočinku? V letošním roce plánuje Povodí Moravy, s.p. čištění koryta a břehů Cajů v úseku od Jazerka po Kyjovku. (Na realizaci projektu se svou aktivitou u Ing. Vagnera podílel i spolek Soutok Lanžhot, z. s.). Projekt čištění Cajů může být jedním z kroků k podpoře revitalizace rybníka Kout.

25. 5. 2018 zástupci spolku Soutok Lanžhot, z. s. jednali s ministrem ŽP Richardem Brabcem o situaci s vodou v našem regionu. Jednání proběhlo na základě pozvání ministra. Za spolek se jednání účastnil Petr Uhlíř a Antonín Hostina. Jednání proběhlo na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Toto místo bylo pro jednání zcela ideální, a to z důvodu, že mohlo dojít ke kontaktu s více poslanci napříč politickým spektrem s cílem lobbovat u těchto za náš záměr, čehož zástupci spolku také patřičně využili.

Jednání proběhlo za přítomnosti tří republikových odborníků na vodu (jména není možno uvést z důvodu platnosti zákona GDPR). Hlavním bodem jednání byla žádost o podporu spolku ve věci přehodnocení (zrušení) vyhlášených aktivních záplavových zón pod Lanžhotem, které jsou podle názoru zástupců spolku Soutok Lanžhot vyhlášeny v rozporu se zákonem o vodách a významně poškozují zájmy občanů a omezují činnosti LČR. Ministr Brabec si od zástupců spolku osobně převzal podklady a náměty k možnému řešení situace v k. ú. Lanžhot. Ministr seznámil účastníky jednání se skutečností, že od svého nástupu do funkce se problémem s vodou významně zabývá. Uvedl, že

dříve se více času věnovalo protipovodňovým opatřením a málo koho napadlo, že v blízké době budeme řešit problém opačný, kterým je nedostatek vody a nízká retenční schopnost krajiny v některých oblastech naší země. Účastníci jednání se shodli, že je na pováženou, aby katastr, který ohraničuje dvě významná koryta řek, trpěl nedostatkem vody. Přišla řeč i na chystanou investici výměny dřevěného mostu přes řeku Dyji v blízkosti Pohanska. Pokud se podaří do projektu prosadit návrh našich lesníků, byl by zajištěn malý, ale trvalý přítok vody do obory Soutok. Závěrem jednání ministr Brabec zkontaktoval zástupce spolku Soutok s radní a tajemnicí hejtmana Jihomoravského kraje Martinou Malou a ministr sám navrhl osobní návštěvu v našem regionu, což naši zástupci vysoce ocenili.

Téhož dne se předseda spolku Soutok Lanžhot sešel s hospodářem místní skupiny Rybářského svazu Lanžhot Jiřím Bálou, kterého seznámil s výsledkem jednání u ministra životního prostředí. Účastníci jednání se shodli, že oběma spolkům jde o stejnou věc, kterou je vrátit vodu do krajiny bez omezení nesmyslnými a v rozporu se zákonem vyhlášenými aktivními záplavovými zónami. Dále se shodli, že do budoucna bude efektivnější spojit síly a schopnosti a přistupovat k jednáním společně a vzájemně se informovat o svých krocích. Utvrdili se v jednotnosti názoru obou spolků na revitalizaci naší krajiny. Názo-ry spolků jsou velmi podobné, ne-li stejné, a pokud spojí síly, bude mnohem větší šance

pro realizaci připravovaných projektů jak ze strany rybářského svazu, tak spolku Soutok. Dále se zástupci spolků ztotožnili v názoru, že nutnost zprůtočnění rybníka Kout je důležitým krokem k tomu, aby občané nepřišli o poslední zbytky vody ve svých studnách, a to v době, kdy cena vody rok od roku stoupá. Dle sdělení Jiřího Balgy místní rybářský svaz navíc jedná o zprůtočnění odlehčovacího kanálu mezi Čtvrtým járkem a Kyjovkou, revitalizaci vodní lokality Ostředek, vyčištění vody Gajdovka, Jasenová velká a Jasenová malá, u kterých se počítá se zprůtočněním do Široké Cajů. S těmito projekty se dá jediné souhlasit a v maximální míře je podpořit. V současné době provádí rybářský svaz za podpory obce úpravu loviště rybníka Kout. Zároveň by mělo dojít i na zpevnění břehů, likvidaci zelené hmoty a náletových dřevin.

Zástupci spolků se domluvili, že o dalších společných krocích a spolupráci budou průběžně informovat spoluobčany. Jejich nejbližším společným krokem bude dle doporučení ministra Brabce návštěva tajemnice hejtmana pro oblast majetku a investic Martiny Malé a příprava na návštěvu ministra Brabce.

Zleva: zástupce města Petr Uhlíř, ministr Richard Brabec, předseda spolku Antonín Hostina

Činy místo slov

Filip Šálek, předseda spolku OS Lužánek

V sobotu 7. dubna proběhla společná akce našeho Občanského sdružení Lužánek s lanžhotskými skauty, která spočívala ve výsadbě 15 doubků podél staré cesty z Lanžhota do Břeclavi. Celkově je zde vysazených již 25 dubů, které byly financovány z prostředků Lužánku. Podél silnice se také nachází už odrostlá výsadba 68 stromů z roku 2012, kterou financovalo samo město a na které se Lužánek a skauti podíleli. Společnou odměnou pak byl společný táborák v lokalitě Návštěvníckého

centra za bývalou hokejkárnou, kde jsme díky finančnímu příspěvku města ještě vyvěsili celkem 30 ptačích budek. Společně se tak snažíme pro město a jeho okolí něco udělat.

Lež není názor - reakce na článek Petra Uhlíře

Ilona Vybíralová

V posledním čísle lanžhotského zpravodaje vyšel článek s názvem „Kybersíkana a pamflety mají hodně společného“. Po přečtení této osobité zpovědi začky deváté třídy lanžhotské školy jsem se nakonec i já rozhodla, že se proti nepravostem a lžím veřejně ohradím. V mém případě se jednalo o lži, které bohužel neodborností, neprofesionalitou nebo prostě jen v důsledku nepozornosti redakční rady byly otištěny ve zpravodaji a distribuovány po městě Lanžhot.

V čísle 4/2017 si mne jako osobu a projektantku vzal na paškál zastupitel Petr Uhlíř. Ten si tímto způsobem zjevně vyřizoval účty s mým partnerem Filipem Šálkem, se kterým již nějakou dobu formou obecního zpravodaje hraje názorový ping pong ve věci protipovodňových opatření i jiných témat. Pokud pominu absolutně nemorální rovinu, kdy pro vyřizování účtů začne někdo útočit na nejbližší rodinu vašeho soupeře, musím uvést na pravou míru to, k čemu se pan Uh-

líř vyjadřuje. Pokud by panu Uhlířovi šlo o pravdu, ne o zákeřné smyšlenky, nic z toho by totiž nemohl napsat. V článku byly uvedeny tři základní nepravdy, přičemž ta třetí podle mého značně vypovídá o charakteru panu Uhlíře samotného.

Podle jeho článku jsem měla jako projektantka Návštěvníckého centra Lanžhot za projekt, kde byla realizační hodnota 1 milion korun, inkasovat 200 tisíc, a to přesto, že se projekt dosud nerealizoval. Pokud pominu, že se projekt jmenoval „Návštěvnícké místo“ a jen realizační hodnota mola (bez herních prvků, povalového chodníku a vegetačních prvků) byla 2 miliony korun, musím upozornit, že smlouva k projektu nebyla napsána na mou osobu, nýbrž na firmu Příroda s.r.o. Takže i když jsem pracovala na projektech s hodnotou několika miliónů korun (územní plány měst), můj čistý plat byl zhruba 17 tisíc korun měsíčně. Pro doplnění souvislostí byl z projektu placen i architekt, geologický průzkum, podklady k žádosti atd. Již v po-

čátku jsme upozorňovali na riziko a limity záplavové zóny a vedli jsme v této věci jednání. Nakonec bylo vše uzavřeno s tím, že se hranice záplavové zóny co nevidět budou posouvat a projekt tedy má zůstat, jak je. Záleželo mi na tom, aby všechny projekty, které dělám, dopadly dobře. Proto se i já dotazuji, jak se situace má a zdali k projektu nepřistoupíme jinak. Stanovisko obce ale zůstává stále stejné - zachovat původní koncept.

Podle článku pana Uhlíře mám zpracovávat pro Lanžhot také pozemkové úpravy. Pro tento úkon bych však musela mít razítko a autorizaci, takže se jedná o další nepravdu. Pracovala jsem sice na projektu studie krajinných úprav, která je jedním z podkladů pro pozemkové úpravy, ale to už rozpracovávám v samostatném článku.

Třetí lež v článku mi doslova „vzala vítr z plachet“. Připadala jsem si totiž jako v době, která již minula a nerada bych ji zažila. Jde o poměry, v nichž je o vás člověk ochoten říct cokoli, jen aby své „argumenty“ jednoduše prodal jako jasnou pravdu. Raději nechci vědět, jak si pan Uhlíř zjistil, kde v Břeclavi bydlíme. Jedním z našich sousedů v domě, kde žijeme, je také jednatel Yacht clubu v Pavlově. V této absurdní souvislosti pan Uhlíř napsal, že se nediví naší motivaci dělat pro Lanžhot drahé projekty, protože jako členové Yacht clubu musíme platit drahé plachty. To se však zmýlil. Nikdo z mé rodiny není členem žádného yacht clubu a opravdu netušíme, kolik stojí plachty.

Po takových článcích je pak jedno, že města a investoři jsou s mojí prací spokojeni, že ve výběrových řízeních vyhrávám do kvality i ceny, že město Hodonín rozeslalo můj projekt jako správné řešení zeleně. To vše je jedno, když jsou mezi námi lidé jako pan Uhlíř, kterým na pravdě zjevně nijak nezáleží.

Nepochopitelné pro mne však je, že takový člověk sedí ve vedení města, že tento člověk, který je schopen člověka odsoudit a poplavit podle toho, jak se mu zlíbí je volený zastupitel. Podle logiky pana Uhlíře, může totiž stačit, aby v sousedství vašeho domu byla herna a už o vás do světa vyhlásí, že jste závislý na automatech.

Pro mne však nebyl šok jen to, že někdo všechno tohle napsal, ale i to, že to někdo otiskl a poslal dál. Nemohla jsem to pochopit, chtěla jsem se soudit, ale pak hlava vychladla a řekla jsem si, že nemá cenu s takovými lidmi ztrácet čas.

Pravdou možná je, že se všechno toto děje právě proto, že přes lži, pamflety a pomluvy i někteří z nás na pravdu rezignovali a přestali za ni bojovat a proti lžím se ostře vymezovat. O to více mne potěšilo, že začka deváté třídy má v sobě odvalu, kterou jí někteří dospělí, včetně mne, mohou jen závidět.

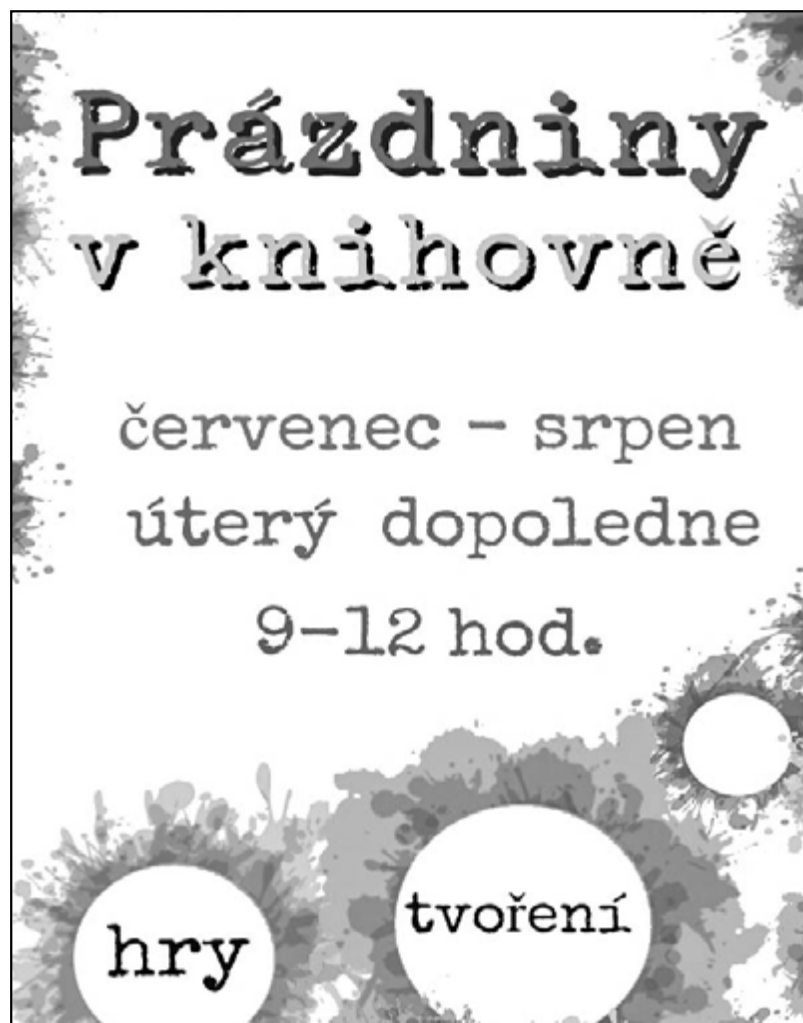
PS: Jako vysvětlení článku se mi od vedení radnice dostalo odpovědi, že jako volený zastupitel má pan Uhlíř právo veřejně vyjádřit svůj názor. Důležité je ale vědět, a na to prosím myslíte například i u podzimních voleb, že LEŽ NENÍ NÁZOR!

Poznámka redakce

Dle novely tiskového zákona č. 305/2013 Sb. má vydavatel povinnost poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje člen zastupitelstva.

Každý autor si zodpovídá za obsah a pravdivost uváděných údajů. Redakční rada nemůže posuzovat a zjišťovat pravdivost předkládaných sdělení po obsahové a faktografické stránce. A jak je uvedeno ve zpravodaji v každé tiráži na zadní straně, názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová, Věra Hostinová, Michaela Tučková
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2018
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2018 – 10. 8. 2018
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Koně pana Františka Cipryse

Muzeum a tradice v Lanžhotě

foto: Jiřka Petřelová

